

Poština plačana pri pošti 1102 Ljubljana

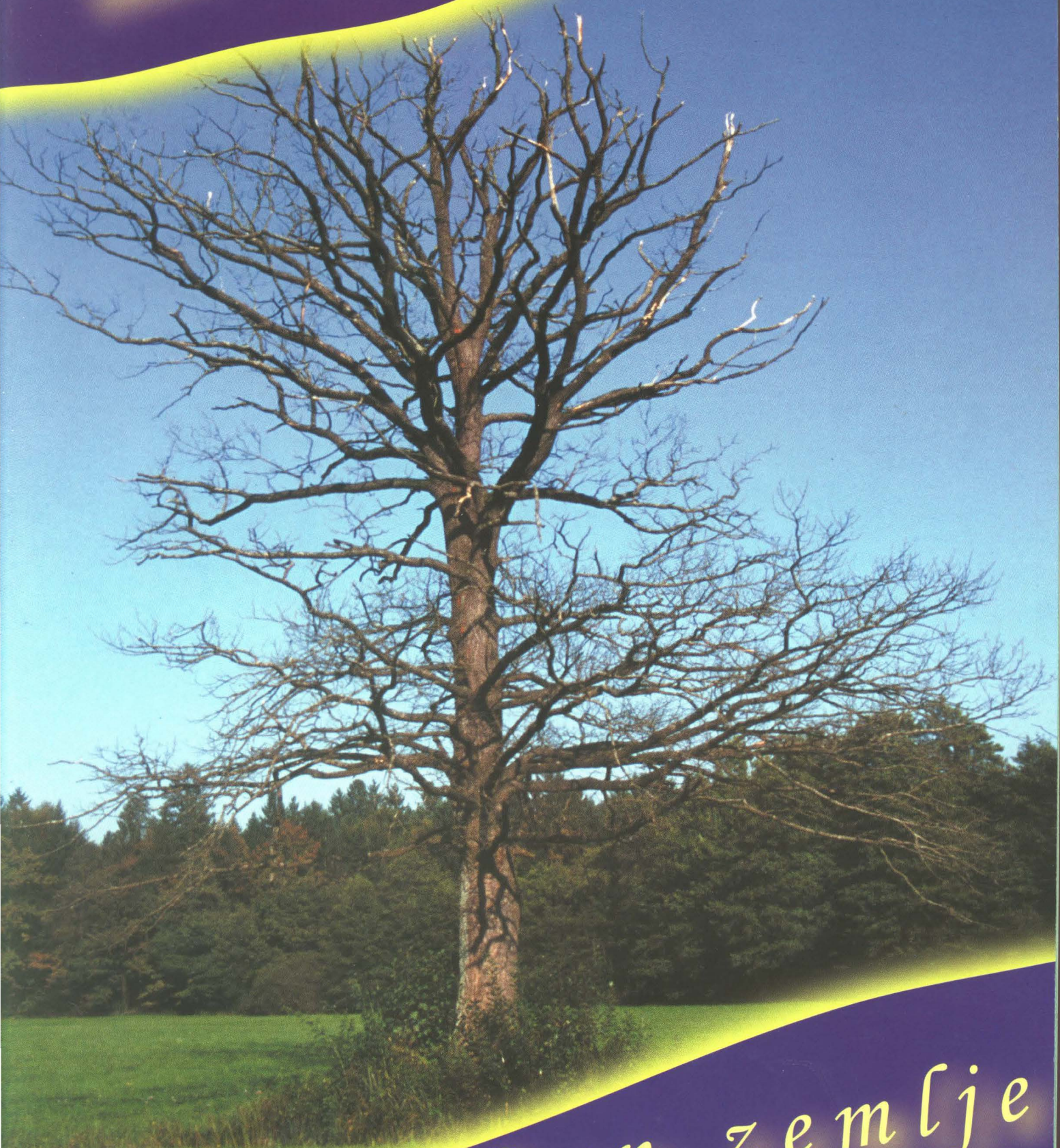

Skavtič

April 2003

Glasilo skavtinj in skavtov ZSKSS

ZSKSS

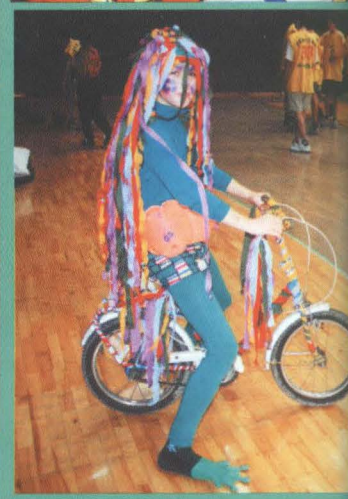

zemlje

FOTO FOTO FOTO FOTO FOTO FOTO FOTO

Berkmandelc

Dustovanje

zdrúženja

Uvodnik

Če pogledate skozi okno, lahko vidite, da je zima že skoraj mimo in se nam toplejši čas približuje s svetlobno hitrostjo. Časa, da ste prebrali februarско številko Skavtiča in se iz nje česa naučili, je bilo več kot dovolj. Sedaj je na vrsti nova – aprilská številka – ki bo spet nekoliko drugačna. Preden pa se poglobimo vanjo, vam moram pojasniti še nekaj zadev, povezanih s prejšnjo številko. Veseli me, da je bil odziv na prejšnji Skavtič tako pozitiven. Ker smo ljudje različni in imamo raznolike želje, pa sem dobila tudi nekaj dobronamernih kritik. Vsem želim povedati, da je bila cena tega Skavtiča v primerjavi s prejšnjim za samo 27.000 SIT višja – predvsem zato, ker smo dali tiskati 400 Skavtičev več in ne zaradi barvnih platnic. Uredništvo je menilo, da je bila neka sprememba nujno potreba. Vaši odzivi so samo potrdili pravilnost našega razmišljanja. Razlog za večjo naklado Skavtiča je v tem, da smo člani uredništva v svojih župnijah poizkusili s prodajo Skavtičev. Ponekod se je obneslo, ponekod pa žal ne. S tem želimo doseči predvsem to, da bi čim več ljudi izvedelo za skavtstvo in se nam pridružilo. Če veste za kakšno župnijo, v kateri še

ni skavtov, pa bi radi izvedeli kaj več o našem delovanju, vas prav lepo prosim, da mi to sporočite na naslov: darja.stele@skavt.net ali na GSM: 031/632-015. Vesela sem, da pridno pišete in tako naredite Skavtič zanimiv. **Rok oddaje člankov za junijski Skavtič je 5. maj 2003.** Prosila bi vas, da se tega datuma držite. V primeru, da imate še kakšno zanimivo stvar, ki bi jo radi objavili, a je rok že mimo, mi prosim pišite ali pa me pokličite. V tej številki boste našli tudi zelo zanimivo križanko, ki je ne bo težko rešiti, če boste dobro prebrali celotni Skavtič. Posebnost te križanke je namreč v tem, da se vsa vprašanja navezujejo na vsebino oz. članke, ki ste jih sami napisali. Upam, da se boste podali v ta izziv in križanko rešili. Če pa boste imeli še srečo pri zrebu, boste postali lastnik ene izmed zelo lepih in uporabnih nagrad. Ker sem oseba, ki zelo rada bere misli, vam bom ob koncu še eno napisala: »Potrudi se po najboljših močeh, stori prav vse, kar lahko in nato pusti Bogu, naj opravi svoje!« (dr. Alfred E. Cliffe)

Darja Stele, Vsestranska sova, Komenda 1

ZSKSS

Časopis skavtič izdaja
Združenje slovenskih
katoliških skavtinj in
skavtov

ZSKSS

Metelkova 1, SI-1000, Ljubljana
Tel.: 01433 21 30

Glavna urednica:
Darja Stele

Uredniški odbor: **Monika Kovačič, Polona Jarc, Filip Janžekovič, Bogdan Magajna, Maja Bertoneclj, Karolina Vrtačnik, Ester Srdarev, Darja Stele, Katarina Demšar, Tomaž Kurmanšek, Simona Jeretina, Martina Volčini, Ana Močnik, Damjana Kern**

Lektoriranje: **Tjaša Petkovšek, Damjana Kern, Simona Jeretina, Maja Pavšič, Romana Skubic**

Tehnični urednik:
Tomaž Kurmanšek

Tisk: **Tiskarna Povše**

Epošta: skavtic@skavt.net

Internet:
<http://skavtic.skavt.net>

Tvoje pohvale, kritike, pripombe in predloge sprejemamo na e-naslov in na naslov ZSKSS. Veselimo se tvojega odziva - tudi zaradi njega lahko Skavtič postane boljši.
Naklada: 3600 izvodov

Kazalo

- 2 VOLČIČI IN VOLKULJICE
  - Zvezdni utrinki, križanka, Kajina spretnost
- 5 IZVIDNIKI IN VODNICE
  - Prvo zimovanje orlov in lisic
  - Kako pomiriti prazne želodčke
- 9 POPTNIKI IN POPOTNICE
  - Eko kviz za odgovornega skavta
  - Nas poznate?
  - čas velike noči, čas ki se me dotakne
- 12 VODITELJI IN VODITELJICE
  - Skavtarnica
  - Plakete ZSKSS
  - Taborne šole 2003
- 16 ODRASLI SKAVTI
  - Zimsi tabor Grč
  - Zimovanje na Blokah
  - Peš v Jeruzalem (2. del)
- 21 OKOLJSKA VZGOJA
  - Poklicani k varovanju narave
- 22 MEDNARODNI ODNOSI
  - Portugalska
- 23 PREDSTAVITEV STEGA
  - Ljubljana 3
- 24 ITERVJUJI IN ANKETE
  - Intervju s Petrom Lovšinom
- 25 SKAVTSKI MEDIJI
  - Vikend skavtskega radia
  - SkavtNet naš dom
- 27 ZGODILO SE JE
- 32 SODELUJ IN ZADENI
  - **Nagradna križanka**

...

ŠTIRIDESET PRILOŽNOSTI...

Pritisni na zavoro! Zmanjšaj hitrost! Pustni dan se izteka! Kazalec se pomika na polnoč! Stop! Rdeča luč! Rumena in nato zelena! Pot se nadaljuje skozi postni čas. Štirideset dni. Štirideset odprtih strani knjige življenja, da jo popišemo s prizadevanjem za bolj plemenito življenje.

Skavtinja in skavt, vedno pripravljena za dobro, za plemenito, za velikodušno, za napredovanje, vstopita v Jezusov lepotični salon. Ob vsej številni ponudbi krem in sprejev bosta dobila na pepelnico na glavo nekaj pepela in opozorilo: Spreobni se in veruj evangeliju.

In prva naloga je tu: Spoznaj evangelij! Morda ti v ponudbi računalniških igrice, revij in knjig evangelij ne zveni preveč mikavno. Pa vendar! Spregovoril ti bo sam Jezus s svojo vedno veljavno in vedno primerno besedo. On te bo poučil, te spodbudil, ti dal napotke in najlepše obljube, ki jih bo tudi izpolnil, če boš sklenil oz. sklenila z Njim še bolj trdno prijateljstvo.

Druga naloga: Spreobniti se! Ne, ni pomota. To ni beseda iz srednjega veka, ampak še starejša. Izrekel jo je sam Jezus. Na srce pa ti jo polaga danes, leta 2003. Ne zavihaj nosu! Ni zastarela! Ali si ne želiš dobre, plemenite, ljubeče mame? Si ne želiš ob sebi skrbnega, delavnega, prijaznega očeta? Si ne želiš potrpežljive učiteljice? Si ne želiš

veselih,

prijateljskih skavtskih voditeljev? Ali so takšni padli z neba? Ne! Redno vsak dan si prizadevajo za takšne in podobne kreposti. Vedno znava se morajo SPREOBRAČATI, sicer bi bili mnogi med njimi veliko drugačni. Drugi pričakujejo od tebe, da se spremeniš, da se rešiš slabih lastnosti in se s samovzgojo povzpneš čim više, torej se obrne tvoje življenje od negativnega v pozitivno.

V svoje srce vложи disketo z novim, bolj evangelijskim programom. Vsak dan ob koncu dneva analiziraj delo, koliko ti je uspelo. Naslednji dan nadaluj. Štirideset dni! Naj bo vsaj štirideset krepkih dobrih del. Vsaj štirideset odpovedi svojemu poželenju, svojim slabim nagnjenjem, svojim napakam, svojim muhastim željam. Štirideset dni bolj goreče molitve. Štirideset priložnosti, da poleg nedelj greš tudi kdaj med tednom k sveti maši. Štirideset možnosti za bolj zavzeto učenje in poslušanje v šoli. Štirideset in več trenutkov, ko lahko narediš kaj namesto staršev. Itd ... Pazi! Ne briši si čela že danes, saj ne boš utrujen(a). Nasprotno! Po štiridesetih dneh ti bo srce pelo, duša bo vesela, to bo počutje zmagovalca! Meni, skavtu/skavtinji, je uspelo! To bo tisto pristno veselje, ne veseljačenje. Ne bo potreben alkohol,

ne disko, ne družčina, da bi se počutil(a), »ful« utrgan(a), odštetkan(a), potem pa bi znova zazijali v duši praznina, razočaranje in žalost. Veselje, ko človeku ob trdem prizadevanju in z Božjo pomočjo uspejo odrekovanja, dobra dela, poboljšanje, spreobmenje, je veselje, ki traja in traja. Pa še nekaj! Ta dela se knjižijo v nebeške knjige. Ko bo s tvoje strani že zdavnaj pozabljeno vse, kar je bilo storjeno dobrega, bo v nebesih še vedno jasno in pregledno. Pa ne samo to. Ti sebe oblikuješ v lepo človeško in krščansko osebnost. To je najboljša naložba za kasnejše srečno življenje v zakonu in družini. Pripravljaš se, da postaneš dobra mati ali dober oče. Cenili te bodo v službi, sosedje, prijatelji, družba. Trdo, vztrajno delo ob

uresničevanju pepelnicega opozorila: Spreobni se in veruj evangeliju bo obrodilo vsaj nekaj sadov. Duša pa bo pela: Aleluja! Iz Jezusovega groba dvigni pogled v nebesa. Jezus je res umrl, a je premagal smrt in jasno pokazal in povedal, da smo tudi mi ustvarjeni za lepoto in srečo in moje telo bodo nekoč položili v grob. Duša pa bo prišla pred Boga. Takrat se bodo odprle zlate in črne knjige. Vse, kar iz dneva v dan beležijo v zlate knjige, bo obrestovano z večnim življenjem. Za vse, kar se beleži v črne, bo potrebno zadostiti (prestati dejanjem primerno kazni). Skavt naj bo dober ekonom!

Unovči vsako uro letošnjega postnega časa v dobro naložbo za srečno in veselo življenje na zemlji in hkrati nalagaj »delnice« v nebeško hranilnico. Pa srečno pot od pepelnice dalje.

Milan Grden,
župnik
Ljubljana-Fužine

Zvezdni utrinki

ZIMOVANJE KOMENDSKIH SKAVTOV V DRAGI PRI TRSTU 1

Med zimskimi počitnicami smo bili vsi komendski skavti na zimovanju v Dragi pri Trstu v Italiji. Hišo za bivanje so nam odstopili zamejski skavti, ki so nas med zimovanjem tudi obiskali. Med njihovim obiskom so nas naučili eno izmed njihovih pesmi.

Vse skavte so voditelji razdelili v delovne skupine, ki so pomagale pri različnih opravilih: pri kuhanju, pomivanju, čiščenju, odnašanju smeti, pospravljanju, ... Voditelji so nam tudi pregledovali sobe in njihovo urejenost ocenjevali od 1 do 10. Tako smo vsi z veseljem pomagali in delali ter s tem prispevali k redu v domu.

Med zimovanjem smo se vsi spremenili v vesoljce in se čim bolj trudili pomagati Zemljanom. Nekateri voditelji so nam pripravili zelo zabavni igri: veliko in nočno. Reševati smo morali najrazličnejše naloge in pokazati čim več znanja, spretnosti in iznajdljivosti. Meni je bila najbolj všeč nočna igra, pri kateri smo se zelo zabavali in smejali.

Volčiči smo imeli tudi svojo igro, ki ima zelo komplicirano ime: kroko-tritalala-kikirik-kokodak-makaronij (pa naj kdo to ponovi, če zna!!!). Pri tej igri smo morali poiskati v naravi različne predmete, ki so bili povezani z imenom te igre.

Za napolnitev naših želodcev sta poskrbela kuhar Blaž in kuharica Martina. Pripravljala sta nam zelo okusne jedi, ki smo jih z veseljem in slastjo pojedli.

Zimovanje mi je bilo zelo všeč. Čeprav sem bil na koncu že utrujen in umazan, se že sedaj veselim poletnega tabora, ko bomo spet počeli kaj zanimivega. Hvala tudi vsem voditeljem, kuharjema in zamejskim Slovencem, ki so nam omogočili lepo preživljanje skupnega zimovanja komendskih skavtov.

Blaž Valenčič, Navihani genguruji, Komenda 1

ZIMOVANJE KRDELA POGUMNIH VOLKOV - STEG MARIBOR 1

O našem zimovanju bi rad povedal ...

Bili smo na velikem lovu. Lovili smo totem. (Klara)

Peljali smo se z vlakom. Ves čas se mi je sanjalo o reaktivcih. Budili so nas s pesmijo. Punce so naju zbudile ob 4.15. Bilo je lepo. (Luka)

Bilo je super, ker smo fino jedli. (Julija)

Da smo ulovili totem. (Ana)

Imeli smo velik lov. Mama Rakša nam je dobro kuhala. (Nastja G.)

Dolgčas mi ni bilo, saj smo se zelo lepo igrali! (Glorija)

Bilo je zelo zabavno, ko smo šli ven. Imeli smo majhen in velik lov. Mama Rakša nam je kuhala zelo dobre stvari. (Valerija)

Vse dni smo se imeli lepo. (Nastja P.)

DRAGI ČIL!

V soboto, osmega februarja, se je v džungli na Visokem pri Poljanah zgodil lov na Šir Kana. Petnajst volčičev iz krdela Vrhnika 1 se je igralo veliko igro. Svoje moči so združili v gruče, ki so štele po tri bivole. Tako so se spopadli s Šir Kanom in šestimi krokodili. Uspelo jim je dobiti Širkanovo kožo. Ker pa so bili zelo hitri, so pri tem poteptali tudi dva krokodila, ostale štiri pa ujeli. Ujeti krokodili: Štefan, Marija, Tomaž in Mitja so jim povedali, da niso bili skupaj s Šir Kanom in da mu niso pomagali. Tako so hitro postali prijatelji. Z volčiči so odšli na obmetavanje s kokosovimi orehi. Po napornem obmetavanju so se skupaj s plenom odpravili na zaslužno kosilo, ki jim ga je pripravila Mama Rakša.

Mitja Bertoncelj, Domiselni skovik, Škofja Loka 2

KAKO SO VOLČIČI IN VOLKULJICE PREŽIVELI PRELEPO DOPOLDNE

Sončno sobotno dopoldne je pripadala samo volčičem in volkuljicam. Nihče od starejših skavtskih bratov in sester jih ni motil, saj so tudi oni preživljali čas s svojimi skupinami. Torej: volčiči in volkuljice so imeli čas zase. Najprej so se nekaj časa spraševali, kaj bi počeli. Iz samega dolgčasa se je nekdo spomnil, da bi lahko skuhali puding. Hm, puding? Čez nekaj minut so že vse tri gruče mešale maso za puding. Pri tem sta jim pomagala tudi stara volka: Akela in Čil. Kar naenkrat je Akeli zazvonil mobilni telefon, Čuček po domače. Kljub prepovedi uporabe mobilnih telefonov se je Akela oglasila in neznan glas je sporočil strašno novico: Zemlja bo uničena in Zemljani nujno potrebujejo zmes za popravilo vesoljske ladje. Volčiči so takoj stopili v akcijo. Na travniku so najprej iz sveč sestavili znak X, ki je Zemljanom sporočil, da so vesoljski volčiči pripravljeni pomagati. Med travo so našli novo sporočilo, in sicer navodila za izdelavo posebne zmesi imenovane krototritalalakikirikkokodakmakaronij. Sledili so začudeni pogledi in vsi so se spraševali, kje naj najdejo tako čudno zmes. Kmalu se je v travi našel še nov listek z navodili: "KROKO – krokodilove oči, TRI TRALALA – nekdo vas mora naučiti ples in ob njem tri pesmi, KIKIRIK – arašidi, KOKODAK – jajce, MAKARONIJI – makaroni. Kako narediti zmes, preberite v kuharski knjigi!" Iskali so dolgo časa in še dlje. Večkrat so morali preiskati cel travnik (do državne meje in nazaj). Arašide je Čil našel šele v kuhinji. Le pesmica in koreografija jim nista delali problemov. Na koncu so sestavine zmešali v posodi, ki ni smela biti roza z belimi in zelenimi pikicami, in jo po sistemu "stoj na eni nogi, kaži jezik in si podajaj posodo" prenesli do mesta, kjer so jo pobrali hvaležni Zemljani. Veseli in nasmejani so po uspešno opravljeni nalogi napadli slasten puding in ga vsega pojedli. Mljask!

Gašper Cerar, Navihani genguruji, Komenda 1

NA OBISKU PRI JESENIŠKEMU KRDELU

KRALJEVI ANKUS MED HOMŠKIM KRDELOM

Pisal se je 8. februar leta Gospodovega 2003, ko smo se trije stari volkovi iz virskega krdela odpravili na pot proti Višnji Gori, kjer so »prezimovali« jeseniški volčiči in volkuljice. Razlog našega obiska je bil kar precej nenavađen: za dobri dve uri smo postali jeseniški stari volkovi.

Volčiče in volkuljice smo odpeljali na lov proti Dednemu Dolu, kjer smo se v prelepi zimski idili predstavili drug drugemu. Sledila je Prešernova Zdravljica in po njej kviz o največjem slovenskem pesniku in malo na splošno o veji VV. Obe ekipi sta bili zelo izenačeni, zato so si vsi prislužili nagrado. Po kvizu je besedo prevzela kača Kaja, ki je razložila igro Trgovanje z Bizancem. Volkci so se v igro zelo vživeli, kar je bilo zelo dobro. A ker nas je malo začelo zebsti, smo se odpravili po poti še malo naprej – do podružnične cerkve v Dednem Dolu, kjer smo se šli igro Zasledovanje. Počasi nas je začel čas že priganjati, zato smo volkcem razdelili še nagrade za kviz in se odpravili nazaj proti brlogu. Tam so nam jeseniški stari volkovi predstavili še pesem, ki jo je napisala Polona, uglasbil pa Rok. In tako je prišel čas, da se poslovimo od Jeseničanov. Hvaležni smo jeseniškim starim volkovom, da smo lahko za dobri dve uri prevzeli v naše roke jeseniško krdelo.

Stane Podbevšek, Skrbni sokol, Vir 1

Homško krdelo – vedno veselo – se je potepalo po godoviških loviščih. In tam so nastali tudi naslednji utrinki:

- ☺ Volčiči in volkuljice smo se zbrali ob 18^h pred župniščem v Godoviču, kjer smo šli na lov, na katerem smo lovili plene.
- ☺ V cerkvi smo imeli sveto mašo s svojim Balujem.
- ☺ Prišla sta Robert in Olave. Nato smo jih sprašali vse, kar nam je prišlo na pamet. Nato sta nam skuhalo angleški čaj. Nato pa smo ga popili – bil je zelo zanič. Zvečer smo šli zelo pozno spat.
- ☺ Zjutraj pa se je začel nov dan ...
- ☺ Zjutraj smo črni volkovi dobili in odprli plen, v katerem se je skrivala pošta. Izžrebali smo tudi džungelske prijatelje.
- ☺ Imeli smo veliko lovov. Bili so zabavni.
- ☺ Šli smo v Mrzle brloge, kjer je doma bela kobra Thu. Ujeli smo kraljevi ankus. Na koncu smo ji ga vrnili, ker ljudem ni prinesel sreče.
- ☺ Imeli smo različne (kul) delavnice.
- ☺ V soboto smo v brlogu imeli skavtski žur!!! Veliko smo plesali in peli. Na zimovanju smo izbrali naj Kradžunglotka in Kradžunglotko.
- ☺ V nedeljo smo se dobro naspali in pospravljali.
- ☺ Imeli smo okusno hrano.
- ☺ Fantje in punce smo se večkrat zavravali. Vseeno smo prijatelji.
- ☺ Z veseljem in žalostjo smo zaključevali naše zimovanje. Domov smo se vračali vsi zdravi in veseli.

Krdelo mavričnih kožuščkov, Homec 1

ZIMOVANJE VV 2003, NOVO MESTO 1

Volki te zime nismo kar prehibernirali, ampak smo s škarnikom Čilom odfrčali v novo džunglo: v Tržišče k g. Marku Japlju; v deželo Petra Klepca, kjer smo spoznavali njegov pogum, moč in tovarstvo. Takoj ob prihodu smo zavzeli in označili svoj teritorij – kot se za volke spodobi. Nato so na oder stopili glavni igralci: Peter Klepec – Akela, mati – Rakša, pastir – Bagira, pripovedovalec – Balu, vila – Čil in odigrali igro o »švohotnem pobcu« Petru Klepcu, ki je pri mladih poslušalcih požela bučen aplavz. Po večerji, ki sta jo pripravila starša dveh volkuljic, je sledil vilin ples na gori (bilo je ravno valentinovo ☺) in Hej, Frančiška, pojdi plesat z mano ... Tako smo se naučili starejšega načina plesa. Čeprav je bilo več deklet kot fantov, je tudi srčkov ples uspel in dobili smo tri zmagovalne pare ter enega za najboljši stil. Bravo vsem!

Ko so voditelji prebrali še pravljico in je vila zapela uspavanko ter so prešeli že vse Klepčeve ovčke, pa ni nobena manjkala, še vedno ni bilo miru.

Drugi dan je težko vstati, če pozabiš, "kva se prav na tleh spat, pa si mal križ poravnat". No, saj smo imeli jutranjo telovadbo "pa po hribu gor, pa po hribu dol". Pri tem smo pozabili na enega volka v župnišču, ki si zaradi prežečega sosedovega psa ni upal ven ☺. Dopoldne nas je na pohodu presenetil župan in nas prijazno povabil na čaj. Seveda se nismo branili, a smo zato zamudili kosilo; po zadani poti pa smo bili tako utrujeni, da so nas noge bolele še ves teden. Sledili sta delavnici: izdelava cofkov in lutk na kuhalnica. Pri pripravi nočnega izhoda so nam na pomoč priskočili še skavti domačini in naredili tako progo in oporne točke, da smo se voditelji pošteno nasmejali (Lojze Grozde je po novem Lojze Banana, Jabolko, ...). Za dve voditeljici se je izhod skoraj usodno končal z zvitima nogama. Kdor drugemu jamo koplje, ne

vidi tiste pred sabo ☺. Nato so volki (s pomočjo prišepetovalke, saj še slabo berejo ☺) še enkrat zaigrali igro o Klepcu – tokrat z lutkami na kuhalnica. Sledil je še poučen konec zgodbe: delili bomo svojo moč z drugimi, a n'?! Ko je bilo konec pravljice o cofkih, so ta večer kar hitro zaspali. Naslednji dan smo spravili in odšli k maši. Za kosilo se moramo zahvaliti očetu enega od volkov. Naučili smo se še eno volčjo pesem: Dej, če si up'š, sej ni tok' težko, sej smo sami skavti, zbrani za vasjo. Z njo smo sprejeli tudi starše in se za konec slikali za časopise. Saj veste, standard: Dolenjski list, Družina, Slovenec, The Times, Globus, ... Lep volčji pozdrav!

Marta Dovič, Mestna čebela, Novo mesto 1

Foto: Helena Murgelj, Novo mesto 1

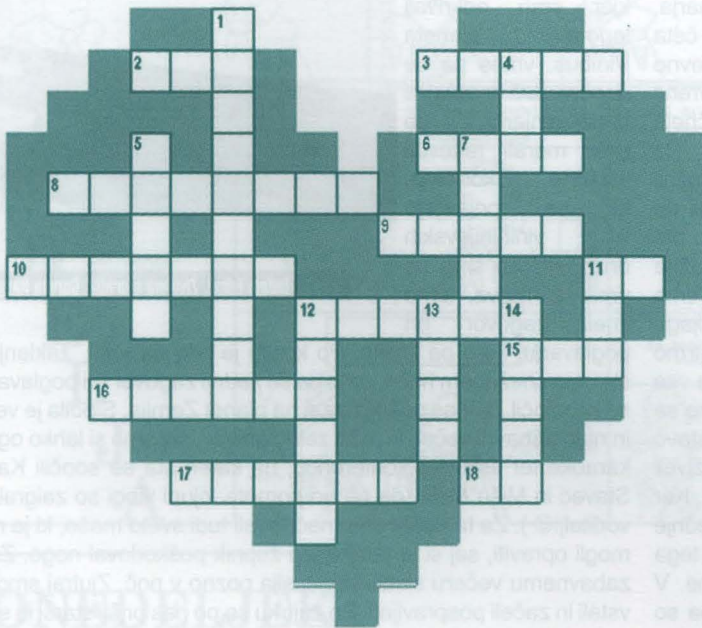

Pa še nekaj za možgančke ...

Havpično

1. Nekoga sem ... s čokolado, bonbonom ...
4. Vsak dan se bom ... ure igral z mlajšo sestro, bratom.
5. Pomahal sem vzniku, ki je ustavil pred ... in mi dal prednost.
7. Potolažil sem sošolca, ki je bil žalosten zaradi slabe ...
11. Vsaj ... krat sem rekel "prosim".
12. Bolni sošolki sem nesel domačo ...
13. Po kosilu sem pomagal pospraviti ...
14. Najmanj 3x sem rekel "...".

V postnem času se tudi volčiči in volkuljice skušamo **KAR NAJBOLJE** pripraviti na praznovanje velike noči. Lovimo dobra dela in tako razveseljujemo naše domače in prijatelje. Pri tem nam je v pomoč tudi križanka dobrih del.

Vodoravno

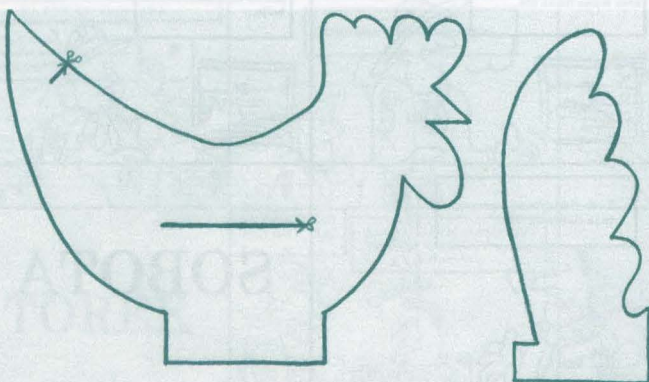
2. Prijatelju sem pomagal najti ...
3. ... sem vrata od trgovine (razreda, hiše, avta) in nekemu dal prednost.
6. Pohvalil sem sošolca, ki se je izkazal v ...
8. Ne bom ... med poukom.
9. Odnesel sem ..., čeprav to ni moja naloga.
10. Nisem bil ... pri hrani.
11. Cel dan nisem gledal ...
12. Danes sem prijatelju podaril ...
15. Branil sem sošolca, ki so ga ... kritizirali.
16. ... sem očenaš za prijatelja v škripcih.
17. ... bom stare volke na prvo besedo.
18. Sošolca sem spomnil ... domačo nalogo.

Sestavil: Bogdan Magajna, Brihtni ljubadar, Sežana 1

KAJINA SPRETNOST

Izdelaj pisano kokoško, v katero boš položil pirh. Vesele velikonočne praznike ti želim!

- 1 Na trši papir dvakrat preriši spodnji risbi. 2 S škarjicami naredi narisani zarez. 3 Kokoško pobarvaj in ji nariši oči. 4 Sestavi obe polovici kokoške (pri repu ju zatakni, pri glavi pa zalepi). 5 Vstavi perutničke. 6 V izdelano kokoško položi velikonočno pisanico!

REŠITEV FEBRUARSKE NAGRADNE KRIŽANKE: KAR NAJBOLJE

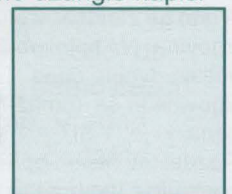
Šape, ki so se pomešale med pravilno izpolnjene kupončke, so izžrebale **MATJAŽA ČATERJA** iz Šentjurja 1. Džungelska nagrada bo priletela po pošti. **ČESTITAMO!**

UGANKA

Spomladi se prvi zbudi, z glavico belo neslišno zvoni.
(M. Voglar)

KUPONČEK

Rešitev zgornje uganke iz pomladne džungle napiši in nariši!

Kuponček pošlji Skavtčiču! Morda boš imel pomladno srečo in boš izžreban. Da ti bo Čil lahko prinesel džungelsko presenečenje, napiši tudi svoj naslov!

ZIMSKO POTOVANJE ČETE MURINEGA ROKAVA IZ STEGA GORNJA RADGONA 1 NA PLANET VINIBUS

Foto: Tadeja Edšid, Živahna štorčija, Gornja Radgona 1

V petek, 21. februarja, se je naša četa odpravila na tridnevno zimovanje v Lovrenc na Pohorju, natančneje na Rdeči breg. Po dolgi in naporni vožnji smo končno prispeli do kmetije, od koder pot naprej ni bila več možna z avtomobili, zato smo se naprej z vso prtljago

na ramenih in v rokah odpravili peš. Dolga gozdna pot se je strmo vzpenjala in ko smo končno prispeli do planinske hišice, nas je vse prevzel prelep razgled. V hišici, ki je bila zelo lepo urejena, smo se hitro namestili. Po daljšem oddihu smo začeli oblikovati zastavo Čete Murinega rokava, nato pa smo večerjali. Večer smo preživeli zelo družabno, igrali smo Človek ne jezi se ter se pogovarjali. Ker smo bili od napore hoje zelo utrujeni smo hitro zaspali. Naslednje jutro, po zajtrku, smo se odpravili na planet Vinibus. Poglavarji tega skrivnostnega planeta so nas razdelili v vinibinijevske družine. V teh družinah so imeli glavno besedo možje, žene in otroci pa so morali molčati in biti v vsem podrejeni možem. Naši fantje so se te informacije sprva zelo razveselili, ko pa so ugotovili, da bodo vloge zamenjane in se bodo morali oni živeti v vloge podrejenih žena in hčera, so bili sprva nekoliko razočarani. Ampak potem je nekako le šlo. Ko smo si po družinah izdelali vinibinijevske obleke, si je vsaka družina iz snega naredila hišico, nato pa smo se odpravili na izziv,

kjer smo odkrivali lepote planeta Vinibus, vmes pa se soočali tudi s težkimi preizkušnjami, ko smo morali reševati različne konflikte, ki se pojavljajo v vinibinijevskih družinah. Ko smo se vrnili z izziva, smo imeli zagovor pri

poglavarju, nato pa kosilo. Po kosilu je bilo na vrsti "žaklanje" po strmem sneženem hribu, nato pa še zadnji zagovor pri poglavarju, ki se je odločil, da nas pošlje nazaj na planet Zemlja. Sledila je večerja in nato zabavni večer, ki je bil zelo zanimiv, saj smo si lahko ogledali karaoke ter tiskovno konferenco, na kateri sta se soočili Karmen Stavac in Miša Molk (da ne bo pomote: njuni vloge so zaigrali naši voditelji ☺). Za ta večer smo načrtovali tudi sveto mašo, ki je nismo mogli opraviti, saj si je tamkajšnji župnik poškodoval nogo. Zato je zabavnemu večeru sledila refleksija pozno v noč. Zjutraj smo hitro vstali in začeli pospravljati. Po zajtrku so po nas prišli starši in skupaj smo se odpeljali k sveti maši v Lovrenc na Pohorju.

To zimovanje smo res enkratno preživeli, zato se ga bomo še dolgo radi spominjali.

Foto: Tadeja Edšid, Živahna štorčija, Gornja Radgona 1

Tadeja Edšid, Živahna štorčija, Gornja Radgona 1

PRVO ZIMOVANJE ORLOV IN LISIC

Letošnja zima je res nekaj posebnega. Tudi zaradi tega, ker je bilo letos prvo zimovanje čete. Deset pogumnih fantov in deklet se je odpravilo neznanim dogodivščinam naproti. Začelo se je s pohodom iz Stare Loke do železniške postaje na Trati. Po končani vožnji z vlakom jih je čakalo še sedem kilometrov prijetnega sprehoda. Celi štirje dnevi brez televizorja, računalniških igrar, prenosnega telefona in sladkarij. Ta bo pa težka. A glej ga zlomka, v bližini je trgovina. Na splošno žalost veljajo dvojne cene. Tista iz trgovine in še Tomaž-Marijina cena, ki je: 1 SIT = 1 skleca. Razdelitev hišnih opravil in postavitve jambora je bila prva naloga tega dneva. Drugi dan je minil v znamenju postavljanja bivakov in

kidanja igrišča. Sobota je bila namenjena orientaciji, pogovorom o drogah in veliki igri. Najzanimivejše stvari ponavadi pridejo na vrsto nazadnje in tudi tokrat je bilo tako. Nekaj minut po polnoči je bil sklican nočni alarm, ki je izvrstno cepivo proti vedno

bolj razširjeni nespečnosti. Da pa bolezen slučajno ne bi okužila še vaščanov, se je bilo potrebno podati na približno pol ure dolg sprehod do bližnje cerkve, kjer se je zmolilo še pet desetk rožnega venca. Za nedeljo zjutraj pa je bilo značilno

dalgo vstajanje, pozen zajtrk. Nato sodelovanje pri sv. maši in veselo pričakanje staršev. Tako je potekalo prvo zimovanje Orlov in Lisic na Šentlambertu nad Zagorjem.

Mitja Bertancelj, Domiselni skovik, Škofja Loka 2

NA VODOVEM SREČANJU NAJ SE NAJDE ČAS TUDI ZA IGRO

Kamenček proti cilju

Naberite 10 okroglih kamnov približno enake velikosti in jih z vodoodpornimi barvami (flomastri) pobarvajte:

enega npr. rdeče, tri modro, tri rumeno in tri zeleno. Določite sodnika in tri igralce, ki naj si izberejo vsak svojo barvo kamnov. Na tla narišite startno in ciljno črto, ki naj bosta nekaj m narazen. Rdeč kamen položite v sredino med obe črti. Moder, rumen in zelen igralec s svojimi kamni ciljajo rdeč kamen in ga poskušajo premakniti proti ciljni črti in preko nje: vedno naj ciljajo s startne črte. Ko rdeč kamen končno skoči čez ciljno črto, imate zmagovalca. Igralci in sodnik naj se menjajo. Držim pesti za čim več zmag in nič prepиров! (Pč)

KAKO POMIRITI PRAZNE ŽELODOČKE

Jedi iz kopriv

Koprivo lahko uporabimo namesto špinache. Liste koprive operemo in zmeljemo. Zmlete liste koprive damo v vodo, dodamo česen

in začimbe ter kuhamo. Preden postrežemo, »špinaci« dodamo smetano. Koprivove liste uporabljamo tudi za pripravo juhe, mlade vršičke pa za koprivno cvrtje: povaljamo jih v testu za palačinke in ocvremo. (Pč)

KO SE Z VODOM ODPRAVLJATE V NARAVO, JE DOBRO VEDETI

V PRIMERU NEVIHTE se izogibajte odprtim prostorom, jasam in osamljenim drevesom na prostem, prav tako tudi potokom, mahovnatim tlem, dnem jarkov, rovom; kajti voda postane dober el. prevodnik. Izogibajte se tudi kovinskim konstrukcijam in streham. Zatočišče si poiščite v kaki večji votlini, gozdu ali pa ob vznožju hriba. Ne dotikajte ali naslanjajte se na drevesa, skale - bodite umaknjeni vsaj 2 metra. Zelo varno je menda melišče.

Kovinske predmete odložite čim dlje stran.

Najvarnejši boste v čepečem položaju: stopali skupaj, gležnja ali goleni se dotikata, stojte na vrvi, najvarneje je v gumijastih podplatih.

Ne bodite v skupini, med osebami naj bo vsaj 2 metra razdalje; lahko sedete na nahrbtnik in se pokrijete s šotorko ali polivinilom.

Najnevarnejše je ležati ali stati, saj tako omogočate, da elektrika potuje čez večino telesa. (PČ)

Živjo, dragi izvidnik, draga vodnica! Ne poznaš me še, saj so me pravkar zaposlili. Skavtičev poštar Francelj sem. Pridnim članom uredništva dostavljam tvoje prispevke, ki jih napišeš za časopis. Zelo rad imam svoje delo, nočem, da bi kdaj ostal brez njega. Zato te lepo prosim, da se ne obotavljaš več. Vzemi list, primi pisalo in na naslov: ZSKSS (Skavtič), Metelkova 1, 1000 Ljubljana pošlji prispevek o zanimivem dogodku, izzivu oz. kateri drugi

aktivnosti tvojega voda ali čete. Če obvladaš kakšno večščino, nikar ne menčaj, če je bil potep vašega voda nepozaben, ne skopari z besedami. Vesel bom tudi anekdot, smešnih prigod in zvezi s

skavti ali pa poučnih nasvetov, ki jih v tvoji glavi ne manjka. Saj res, pridno sodelujeva tudi z mojim elektronskim sodobnikom, ki sliši na ime skavtic@skavt.net, tako da ne bo nič narobe, če se oglasiš kar njemu. Bodi priden in vedno pripravljen.

Francelj

ZAČARANE POČITNICE NA ŠMARJETOVKI

V soboto, 22. 2. 2003, ob 7h zjutraj, ko so nekateri še sladko spali, smo se domžalski skavti zbrali pred cerkvijo. Čakalo nas je zimovanje v Šmarjeti – upali smo, da polno dogodivščin zabave in druženja s prijatelji. Že na avtobusu smo izvedeli, da se bomo naslednje tri dni »spremenili« v čarovniške vajence in obiskovali Šmarjetovko (če še ne veste, je to slovenska podružnica Bradavičarke). Vožnja do cilja je ob veselem klepetu hitro minila. Tam sta nas pozdravila »glavna čarovnika« (četovodji). V Zvezdni dvorani, ki je bila občasno tudi Mizica pogrnj (jedilnica), smo izvedeli še nekaj več o tem čarovniškem taboru. Poseben čarobni klobuk je vsakemu vodu določil novo čarovniško ime. Potem smo se skupaj podali spoznavati okolico z hribčki in dolinicami. Da bi bili res pravi čarovniki, je moral vsak imeti svoj plašč s čarovniškim imenom - preostanek popoldneva smo namenili izdelovanju teh oblačil. Tudi zabavni večer je bil čarovniško obarvan. Najprej se je vsak vod predstavil po imenih, nato pa je pokazal še svoje čarovniške spretnosti – moram reči, da smo se že po enem dnevu na Šmarjetovki veliko naučili, saj so bile vse čarovnije zelo dobre. S tem in še z molitvijo se je prvi dan končal.

Naslednje jutro nas je večina vstala bolj zgodaj, glasna budnica voditeljev pa je vrgla pokonci tudi največje zaspance. Po zaslugi jutranje telovadbe smo bili vsi dobro razmigani. Dopoldne smo se udeležili svete maše v tamkajšnji cerkvi. Potem pa je na vrsto prišel izlet. Vsak vod je dobil zemljevid in kompas, nato pa odšel v svojo smer. Na določenem območju smo morali poiskati odgovore na nekatera vprašanja. Za uspešno opravljene naloge smo se morali znati tudi dobro orientirati. Popoldne smo se počasi nakapljali skupaj in drug drugemu poročali o zanimivih stvareh na poti. Potem pa se je v našem življenju na Šmarjetovki pojavila ovira. Kot so nam povedali voditelji, so se nanjo zgrnile »zle sile«. Če smo jo hoteli rešiti, smo morali najti protiurok. Tega smo se lotili tako, da smo se najprej razdelili v skupine, nato pa se podali ven v noč in iskali točke, kjer smo morali opraviti

različne naloge (splezati na drevo, signalizirati v morsejevi abecedi, ...). Na vsaki uspešno opravljeni točki smo dobili del besedila protiuroka. Na koncu se je eni skupini le posrečilo dobiti vse dele, sestavili so protiurok in rešili Šmarjetovko, mi pa smo lahko nadaljevali naše čarovniško izobraževanje na tej priznani šoli. Dan smo končali z zabavnim večerom in molitvijo. Naslednji dan je sledil orientacijski pohod. Danes smo vsi hodili po isti poti, s tem, da smo, štartali na 15 minut in se vmes ustavljali še na točkah. Zmagovalec je bil tisti, ki je najhitreje prišel po tej poti in najbolje opravil naloge. Ker pa je bil to naš zadnji dan na Šmarjetovki in se spodobi, da jo zapustimo takšno, kot smo jo dobili, smo potem pospravljali, pospravljali, pospravljali, ... dokler ni bila spet primerna za sprejem kakšnih drugih skavtov oziroma čarovnikov. Upam, da se bodo imeli tudi oni tako lepo, kot smo se imeli mi in od tam odnesli veliko čarovniškega, pa tudi kakšnega drugega znanja. Vse stvari se končajo prekmalu – tako se je tudi letošnje zimovanje čete Adam Ravbar. En lep čarovniški pozdrav,

Ana Žerjav, Potrpežljiva žolna, Domžale 1

Foto: Ana Žerjav, Potrpežljiva žolna, Domžale 1

ZIMOVANJE DRZNIH SKOVNIKOV 2003

Diagnoza: Zimovanje.

Ugotovitev: Skavti se vsako leto odpravimo na zimovanje in tako je bilo tudi letos. Vsako zimovanje skušamo izkoristiti za aktivno preživljanje prostega časa. In tako je bilo tudi letos.

V petek, 14. februarja 2003, smo se z avtomobili odpravili na Pokljuko, od koder naj bi peš nadaljevali pot proti Uskovnici, kjer nas je čakala »naša« hiša.

Po dolgi vožnji smo vsi neučakani in polni energije poskakali iz avtomobilov, se oblekli, obuli pohodniške čevlje in se odpravili proti Uskovnici.

Pot nas je vodila po lepi in že shojeni sledi. A to razkošje je trajalo le kakih 20 minut, nakar smo se znašli na razpotju, kjer je bila pot proti Uskovnici še neshojena. Toda to za skavta ni nič kaj posebnega, zato smo se s še večjo hitrostjo odpravili proti koči.

Sonce je bilo že visoko in ozračje se je že kar lepo segrelo (to pomeni, da je bilo živo srebro nad ničlo), ko smo prikorakali do kočice. Hiša je bila res mrzla, pravzaprav kar premrzla, zato smo imeli težave z WC-jem, saj je v njem zamrznila voda. Toda vse težave smo kaj kmalu odpravili in hišo dodobra preiskali. Ko smo si jo dodobra ogledali, smo zanetili ogenj in pripravili obrok.

Seveda pa smo poskrbeli tudi za svoje udobje in zabavo, zato so se nekateri odpravili delat progo za »lopatkanje«. Po obroku je sledila maša, saj je godoval sveti Valentin. In ker je bil Valentinov večer, so bile na sporedu družabne igre, kot so: srčkov ples, ovijanje mumije, žlica no't – žlica v'n (žlico si moral spraviti pod obleko od vratu do nog), igra s slamicami, pri kateri moraš podati košček papirja sosedu, žlica, tipalke, ...

Po vseh igrah smo bili že zelo fizično in psihično izmučeni, zato smo kmalu (okrog 23-

ih) – razen najbolj vztrajnih – zaspali. Drugi dan smo zgodaj dopoldne zapustili našo hišo in se odpravili na planino Konjščica! Spet smo gazili sneg do kolen in hodili v senci dreves. Kar dobro smo se namučili, da smo prispeli do planine. Tam nam je mati narava pripravila presenečenje. To je bil klanec z naklonom 80°, ki ga je prekrivala debela snežna odeja. Takoj smo se vsi brez premisleka po zadnji plati spustili v dno – pet metrov globoko. Ker je bil ta občutek tako enkraten, smo to ponovili še enkrat in še enkrat in ... V hišo smo se vrnili precej izčrpani in vsi smo čutili potrebo po hrani. Po kosilu pa smo se spet odpravili na sneg, kjer smo se preizkušali v gradnji bivakov. Moram reči, da so bili bivaki super, a vendar sem raje spal v hiši. Po večerji, ko smo že vsi komaj držali odprte oči, sta nas dva naša rojaka povabila na nočno-snežni izziv. Hočeš nočeš smo se odpravili na nočni izziv, ki je bil sestavljen iz različnih panog: plavanja v snegu, plezanja po vrvi za obešanje perila, »downhilla«, preskakovanja vrvi in na koncu še »puzanja« po snegu do hiše. Po prestanem izzivu smo se napol »paralizirani« odpravili v posteljo. Sledila je še pravljica za lahko noč. Zadnji dan smo pospravili svojo kramo, posesali hišo, pojedli kosilo, pomili posodo, oddali še zadnje srčke, spustili zastavo in se odpravili po že shojeni poti nazaj proti Pokljuki.

Zaključna izjava: Zimovanje je bilo zame prijetna in zanimiva izkušnja. Vsakdo bi moral kdaj poskusiti tako življenje in zadihati skupaj z naravo. Upam, da bo takih pustolovščin še veliko in da bodo podobne tej!

Zdravljenje: Bodi SKAVT!!!

Jernej Kalan, Škofja Loka 2

EKOKVIZ ZA EKODOGOVORNEGA SKAVTA

Na naravo lahko gledamo podobno kot na zapleten stroj, katerega deli so med seboj natančno usklajeni. Vsak živ organizem ima v naravi svoje mesto, ekologija pa raziskuje odnose med živimi bitji in njihovim okoljem. Ekologija je sorazmerno mlada znanstvena veda, ki postaja vse pomembnejša. Pomaga nam razumeti, kako so rastline in živali odvisne druga od druge in od svojega okolja. Ekologija nam pomaga tudi reševati rastline in živali pred iztrebljenjem in odpravljati težave, ki jih povzročajo onesnaževanje.

TEST, DA SE PREIZKUSIŠ:

Skavt spoštuje naravo in vidi v njej Božje delo

Obkroži tvoj najbolj verjetni odziv na nepričakovani dogodek.

- 1) Moj prijatelj pred mojimi očmi vrže na tla papirček:
  - a) Tega sploh ne opazim ali pa se mi ne zdi pomembno razmišljati o tem.
  - b) Prisilim ga, da na vsak način pobere papirček in ga odvrže tja, kamor spada.
  - c) Opozorim ga, da papirček ne sodi na tla ter ga, če ga prijatelj ne, pobrem in sam vržem v koš.
- 2) Izvem, da razne kemikalije in spreji škodujejo naravi in povzročajo (!pozor!) ozonsko luknjo:
  - a) Me ne gane.
  - b) Se zavedam, da škodujejo okolju, vendar se mi ne zdi pomembno spreminjati svojih navad (»En človek ne bo čisto ničesar spremenil«).
  - c) Od sedaj naprej pazim na to, kaj kupujem in uporabljam, da bi čim manj onesnaževal okolje.
- 3) Moje mnenje o skavtskem zakonu: "Skavt spoštuje naravo in vidi v njej Božje delo":
  - a) Ta zakon se mi ne zdi pomemben in sploh ni potreben.
  - b) Zakon poskušam spoštovati kot vse ostale – trudim se ga spolnjevati, a mi včasih tudi ne uspe.
  - c) Super zakon, povsem se strinjam z njim in se ga vedno trudim upoštevati.

REZULTATI:

a-5 točk; b-7 točk; c-10 točk

od 0 do 18 točk: Glej ga! Zemlja bo propadla, če je no boš začel imeti vsaj malo rad. Preberi si kako knjigo o tem, koliko ljudi uničujemo naravo, povzročamo (!pozor!) ozonsko luknjo in nasploh onesnažujemo okolje. Ne pozabi, da si si pri obljubi zadal, da boš spoštoval zakone in s tem tudi tega: Skavt spoštuje naravo in vidi v njej Božje delo! ... Podporno društvo ZSKSS te podpira pri tvoji spreobrnitvi ☺

od 19 do 24 točk: Ja, itak že sam veš, kaj velja za tebe in kaj ne ... Nisi ravno zelo, zelo navdušen nad ekologijo, pa nad vsemi prepovedmi v dobrobit Zemlje ... pa vendar ti ni vseeno zanjo. Na dobri poti si: ostani na njej in vmes poberi se kak papirček ;)

od 25 do 30 točk: ☺ Brez besed.... Vzglej nam vsem!

Nika Jurac, Pozorna medvedka, Koroška 2

Nas poznate?

POZOR, POZOR!!!

Kako dobro poznaš klane iz drugih koncev Slovenije? Koliko bi jih znal naštet? Za prste ene roke, dveh? Še manj? In veš, da jih je v Sloveniji več kot 50? Več kot 50 skupin zanimivih popotnikov in popotnic, ki znajo biti skupaj še zanimivejši. Spoznavanje »v živo« je resda najboljša in tudi najbolj priporočljivo. Nič pa ne bo škodilo, če bomo koga spoznali še s pomočjo Skavtiča. V vsaki izmed naslednjih številki se bodo zato predstavili po trije klani iz različnih krajev Slovenije. In kaj nas bo o njih zanimalo? Kdo so, kaj (najraje ali pa malo manj raje) počnejo, kakšno ime so si izbrali, na kaj so posebej

ponosni, ob čem se zabavajo, kak njihov zanimiv projekt, posebnost ...

Bi se želeli kvalificirati za srečne »predstavljenec« na straneh PP? V klanu napišite kratko in čim bolj zanimivo predstavitev (tretjina strani A4), zraven priložite kako sliko, karikaturu, risbo, fotografijo ipd. in pošljite na naslov: skavtic@skavt.net. Najbolj zanimive tri predstavitve bodo objavljene v naslednji številki Skavtiča. Ponudba je mamljiva, zato le hitro na delo in na veselo spoznavanje! ☺

Mica Kovačič, Eksperimentalna štokrlja, Idrija 1

JEŽA V HOMCU

Če vas zanima, kaj je pa res pravi problem vprašajte JEŽO (beri: Jero in Nežo). Ježa se na najlepšem homškem hribčku vsako soboto spopada z 18 klanovci. In kako zabavati:

- ✘ ANOIKO, ki ji najlepše zveni beseda POMRAČNIK
- ✘ AJDO, ki ne mara surovih rozin in šumečih vrečk ameriških multinacionalk
- ✘ DUCIJA, ki mu živce jejo kolone mravelj na cesti
- ✘ DEJO, ki je fenica Harrya Potterja
- ✘ ANJO, ki ne prenese mlečnega riža brez kumine
- ✘ ANŽETA, ki se najraje vozi s hitrimi avtomobili kot je trabant
- ✘ GOGOTA, ki ne mara pohanih kobilic brez majoneze
- ✘ DAVIDA, ki obožuje šopek regratovih lučk na svoji pisalni mizi
- ✘ TINETA, ki navija za Ferrari polko
- ✘ PINO, ki se velikokrat skrega s Tinetom, ki navija za Ferrari
- ✘ PETRO, ki ne prenese vonja po silaži
- ✘ MARTINA, ki odklanja slinčke okoli vratu
- ✘ MATEJA, ki ne mara debelorite internatne vzgojiteljice Vike
- ✘ MATIJA, ki skrbno pazi, da mu kdo ne hodi v zelje
- ✘ MARTINO, ki obožuje vonj po travi iz Cvetja v jeseni
- ✘ JURETA, ki preučuje sile, ko se nekdo meče na trepalnice
- ✘ DARKO, ki ne mara stranišč brez papirja
- ✘ KLEMNA, ki pravi, da je tako grd, da bi se najraje ustrelil, kljub temu pa ga ženski spol obožuje,

No, JEŽA, ki se najraje igra v peskovniku, to zmore. Tako si ta KLIN KLAN JE-KLEN zida gradove v oblakih in napoveduje prihod bikca Ferdinanda v maju, zida najtrdnjši grad Kralju Matjažu (skrivnost je v vodi!☺), spoznava še neodkrite hribovske ceste po Sloveniji v zimskem času, na snegu igra nogomet in se po pesku sanki. Pomembno je le, da je KLIN KLAN JEKLEN!!!

Za vas iz Stega homških sončkov KLIN KLAN JE-KLEN

Čas Velike noči, čas, ki se me dotakne

Čas, ko sonček spet močneje zasije in njegovi žarki vzpodbudijo ponovno rast rožic in drugih rastlinic. Čas, ko se spet rada po cele dneve sprehajam in se nastavljam toploti sonca. Čas, ko ponovno dobim upanje in moč. Čas, ko mi Jezus ponovno pokaže, da mi lahko uspe. Da je On z mano in me podpira, da je zame premagal vse, tudi smrt, in da se splača vztrajati in ponovno poskušati. Čas, ko mi na poseben način s svojim vzgledom daje moč in pogum. Čas Velike noči.

Že od malega mi ta praznik veliko pomeni. Povezoval nas je (in nas še) z ostalim sorodstvom in prijatelji, ko smo se obiskovali, si izmenjali pirhe in tekmovali v trkalikanju, ko smo že prej za cvetno nedeljo izdelovali butarice, ko smo si v postnem času vzeli čas in včasih tudi kaj skupaj zmolili. Ko sem bila pa še majhna punčka, smo vsak teden risali na tematiko Jezusovega trpljenja in se tako

pripravljali na Veliko noč. Tudi v naši cerkvi v tem času dobim občutek sprejetosti in pomembnosti, saj se dogaja veliko stvari in dejavnosti, kjer lahko pomagam in so te pomoči veseli.

Veliko mi pomeni tudi dejstvo, da se v našem razredu kar veliko pogovarjamo o Veliki noči in o pripravah nanjo. Zgodilo se je že, da je v petek katera od vernih sošolk pozabila in si kupila navaden sendvič, pa so se oglasile tiste, ki niso verne in jo spomnile, da je post in da naj ne je mesa. Tega se držijo tudi same in želijo od vernih prijateljic izvedeti čimveč o postu in Veliki noči in to nas povezuje.

Čas Velike noči se me dotakne na veliko področjih in mi tako na več različnih načinov pomaga v osebni rasti in hoji za Jezusom.

Ana Kokalj, Celje 2

Kako je svoja zimovanja preživel Tminski steg »pobraten« z novoapečenim skavtskim klanom Bovec 1

SVIZCI NA ZIMOVANJU

Kdo so to Svizci? To smo novoapečeni skavtski klan v Bovcu in odpravili smo se na naše prvo zimovanje v Goriška brda. Zimovanje seveda ne bi bilo zanimivo, če ne bi prišlo do kakšnih zapletov. Tako sta se že prvi dan dva člana izgubila sredi razgibane briške pokrajine, na poti od Gonjač, kjer smo izlet začeli, do Kozane. Ostali Svizci, ki pa so prispeli pravočasno v Kozansko župnišče, pa so ta čas uživali ob čudovitem sončnem zahodu. Za tem smo se končno vsi zbrali ob večerji in plastenki Tuš-Cole, za katero smo kasneje ugotovili, da je »slučajno« imela že leto in pol pretečen rok uporabe.

Naslednji dan se je začel s pohodom iz Kozane do Šlovrenca, med katerim smo spoznavali viteško življenje in izdelovali viteške ščite. V Šlovrencu so nas prijetno presenetili klanovci skupine Tolmin 1. Skupaj smo si ogledali razstavo v dvorcu Dobrovo in med potjo odpravili na bencinski črpalki vsak svojo malo potrebo, saj je bila školjka v našem župnišču zamašena. Zvečer smo opravili še kar malo grozljiv obred povitezenja, nato pa nas je v kratkem nočnem pohodu pot pripeljala do vinske kleti. V prijetnem pogovoru nam je hitro minil še zadnji večer v Brdih. Po zgodnji jutranji maši smo se poslovili od Tolmincev in briških gričev ter se odpravili nazaj v planinski raj.

David Štulc in Urška Mlekuž, Bovec 1

P.S.: Mumps razsaja!

Foto: Simon Mlekuž, Bistri medved, Bovec 1

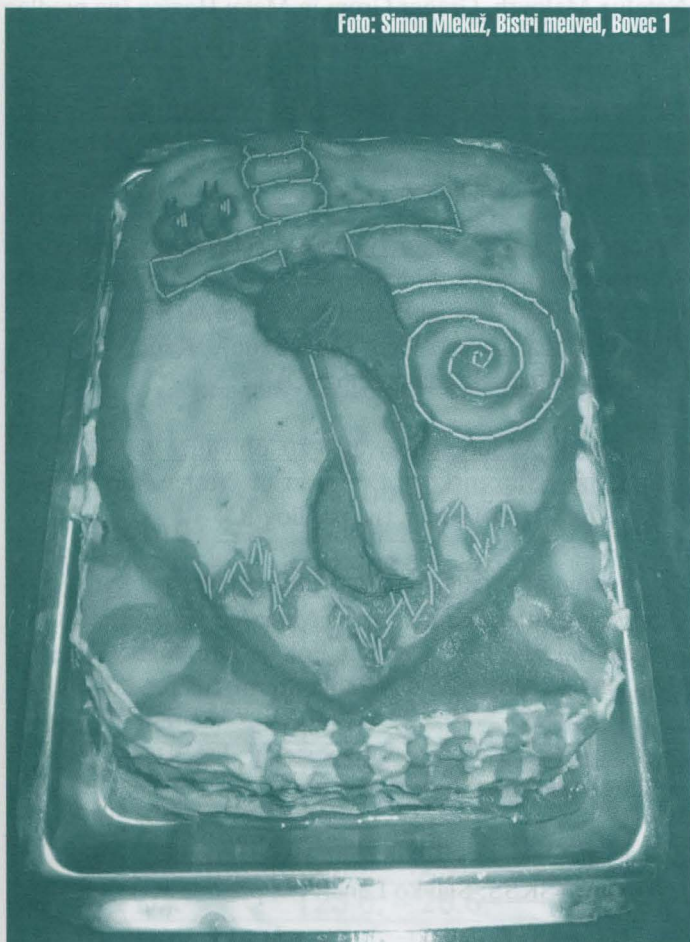

Foto: Simon Mlekuž, Bistri medved, Bovec 1

ZIMOVANJE IZVIDNIKOV TMINSKIH GAMSOV V OTALEŽU

Od 14.2. do 17.2.2003 se je osemindvajset izvidnikov in vodnic iz Tolmina udeležilo zimovanja v Otaležu. Do tja smo se pripeljali z avtobusom. Prespali smo v prenovljenem župnišču. Osrednja tema zimovanja je bil bonton. Prvi večer smo se seznanili z osnovami bontona, nato pa priredili Valentinov ples. Naslednje jutro so nam vodniki pripravili orientacijski pohod - pošteno so nas namučili. Gazili smo po snegu, se kepali, delali angelčke in se metali v sneg. Popoldne smo šli pomagati ljudem in jih spraševali o šegah, navadah in bontonu nekoč. Zvečer pa smo morali pripraviti Rdečo Kapico. Vsak usak jo je predstavil po svoje. Nedelja je Gospodov praznik, zato smo se zjutraj udeležili svete maše pri kateri smo sodelovali. Ker smo imeli srečo, da je bilo veliko snega in sonca, zato smo se šli polivinilat*. Zadnji večer, v nedeljo, pa smo zgodaj vstali in počistili župnišče. Ob 11³⁰ smo se z avtobusom odpravili proti domu.

Na žalost nas je zajela epidemija bolezni, kot vidite je bil naš program kljub temu zanimiv in razigran.

*Kot sankanje samo da si na polivinilu.

Gliste in Matematični medo

ZIMOVANJE GORSKIH VOLKOV

Krdelo Tminski gorski volkovi smo se na zimovanju odpravili na Ledine. Tam smo se prelevili v bele medvede z Arktiki. Ustvarjali smo različne stvari, ob vseh skavtskih aktivnostih smo ugotovljali tudi, zakaj ima medved kratek rep. Eno od možnih razlag vam tudi posredujemo.

Medved je vprašal lisico za eno ribo. Lisica pa mu je rekla: "Kar sam si jo ulovi". Medved je rekel: "Saj ne znam loviti rib". Lisica pa: "Samo rep pomočiš v vodo in počakaš, da se ti ribe primejo".

Medved je tako dolgo čakal, da je voda zamrznila. Misli je, da ga je za rep prijela velika riba. Vlekel je in vlekel, da se mu je rep utrgal.

Od takrat imajo medvedi kratek rep. (Teja Gabršček, 8 let)

Tminsko krdelo (po domače)

Donudba skavtarnice

KROJ	
srajca	cena v SIT
št.: XS, S, M, L, XL, XXL, XXXL	4.700
polo majica	
št.: XS, S, M, L, XL, XXL, XXXL	2.400
dolge hlače - otroške - jeans	
št.: 6, 8, 10, 12, 14	2.800
dolge hlače - ženske - jeans	
posamezne številke	3.400
dolge hlače - moške - jeans	
posamezne številke	3.400
skavtske hlače treking	
xs, s, m, l, xl, xxl, xxxl	6.400
DODATKI KROJ	
kapica W	
št.: 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60	1.200
šilt kapa "SKAVT."	
univerzalna	1.300
zimski kapa "SKAVT."	
št. 51, 53, 55, 57, 59	1.500
usnjeni pas ZSKSS	
dolžina: 80, 90, 100, 110, 120, 130 cm	1.300
RAZNO	
majica Vihar upanja, S, M, L	800
majice Briga me, S, M, L	1.000
nalepke ZSKSS	20
kartice skavtske	40
ZASTAVE	
zastava ZSKSS	6.700
NAŠITKI	
našitek ZSKSS	250
našitek SLOVENIJA	400
našitek kraja	170
našitek večšine IV - različni	100
našitek WAGGGS	120
OPREMA	
šotor Jamboree	po naročilu
šotor iglu	po naročilu
kompas Recta DP 2	4.950
kompas Recta DS 40	3.250
plinski gorilnik Primus Classic trail	4.700
plinska svetilka Primus Easy lite	8.900
plinska kartuša navadna Primus (190 g)	210
plinska kartuša mala Primus (225 g) - navoj	850
plinska kartuša velika Primus (450 g) - navoj	1.250
LITERATURA, ZGOŠČENKE	
Priročnik Dvigni peruti	1.500
Priročnik za skavtske vzgojitelje (Baden Powell)	300

Skavtarnica

Gotovo že veste, da v okviru našega Združenja deluje tudi Skavtarnica, poslovna enota, ki članom ZSKSS omogoča nakup osnovnih skavtskih pripomočkov. Kaj vse ponuja, si lahko ogledate v tabeli.

Skratka, predvidoma bo do konca marca mogoče v njej kupiti tudi skavtski klobuk, njena nova ponudba pa so skavtske treking hlače in sicer otroške številke 10, 12, in 14 ter odrasle številke XS, S, M, L, XL, XXL in XXXL. Cena je enotna 6.400 sit. Zaradi prostorske in časovne stiske prosimo člane, da se držijo uradnih ur. Naj vas spomnimo, da so te ob ponedeljkih in torkih od 16.00 do 18.30; ob sredah, četrkih in petkih pa od 10.00 do 13.00. Seveda je mogoče priti v skavtarnico tudi zunaj uradnih ur, vendar naj to ne postane pravilo ampak izjema.

Poleg tega naprošamo, da v skavtarnico, če je le mogoče, pošljete svoje skavtske voditelje. Ti naj poberejo med člani naročila in potem dvignejo naročeno. Skavte iz okoliških stegov pa prosimo, da ne pošiljate po kroje k nam staršev. Saj ne, da jih nismo veseli, vendar to vzame veliko več časa tako njim kot nam. Zato predlagamo, da voditelj enkratno letno zbere vse številke (če jih ni v stegu, lahko vzorce dvigne v skavtarnici na reverz) in priredi »modno revijo« - pomerjanje in naročanje. Sicer pa velja načelo, da je skavt vedno pripravljen.

Tajnik ZSKSS, Milan Kobal

Plakete ZSKSS

Za uspešno izvedbo izziva Preživi: Matej Černetič, Mira Metljak, Sabina Rupnik, Mateja Bozovičar, Veronika Grdadolnik, Damjana Jerina, Petra Mausar, Janez Zalaznik, Natalija Malovrh, Gregor Grom in Matej Hozjan (na predlog IO)

Za uspešno izvedbo dnevno-nočnega orientacijskega izziva Jakec 2002: Marko Gantar, Roman Mihevc, Jože Mihevc in Majda Turk (na predlog IO)

Za uspešno izvedbo tabora gorenjski čet Kvajdej 2002: Klemen Korenjak, Robi Friškovec, Nikolaj Petrišič, Andraž Nastran, Simon Resman, Miha Batis, Florjan Svetina, Marko Škufca, Vesna Žibert, Miha Skubic, Katja Vrhovnik in Marija Poljanšek. (na predlog IO)

Za uspešno izvedbo praznovanja 80. obletnice začetka skavtstva na Slovenskem: Dragica Čeč, Vesna Žibert, Anita Lukanc in Matjaž Gerčar. (na predlog IO)

Za pripravo in vodenje oddaje Skavtski potep na Radiu Ognjišče: Matjaž Gerčar, Lucija Matjašec, Matej Balantič, Matjaž Maležič, Tomaž Zupan, Polona Jarc, Matej Mihelčič, Urša Novak, Mojca Polc in Tanja Šturm. (na predlog IO)

Za redno in uspešno delovanje v stegu: Jože Hribar (na predlog stega Koroška 1)

Za načrtno delo z mediji in medijsko pokrivanje večjih projektov ZSKSS: Slavko Lenart (na predlog IO)

Za prispevek k razvoju in podporo ZSKSS: Franc Zorec (na predlog stega Koroška 1)

Za prispevek k razvoju in podporo ZSKSS: Urša Doblehar (na predlog IO)

Za uspešno izvedbo projekta Bum prijateljstva 2002:

Maruša Kunaver, Katarina Španić, Marjan Škvarč, Marjeta Žonta, Marjana Pšeničnik, Gašper Furman, Matej Čepeljnik, Peter Kogovšek, Andrej Jerman, Vlasta Malnarič, Nataša Pungeršek, Helena Slapnik (na predlog IO)

Igor Blažič, Melita Kordež, Majda Šraj, Marjaliza Fajdiga, Slavko Rebec, Bogdan Magajna, Erna Flogie, Franci Vehar, Živa Kham, Tone Špendov, Blaž Valič, Primož Ferjančič, Mateja Erjavec, Milan Kaučič, Marko Moškotevc, Mare Škufca in Monika Kovačič (na predlog IO)

Aleksandra Aberšek, Mirja Jeseničnik, Janja Hanjže, Simon Potnik, Albert Gradišnik, Lidija Sedar in Milena Pačnik (na predlog stega Koroška 1)

Peter Grum in Petra Mikeln (na predlog Gašperja Furmana)

Bronasti znak ZSKSS

Damjan Makuc in Gvido Cigale (na predlog Marjete Žonta)
Gašper Furman (na predlog Petra Gregorčiča s skupino)
Evgen Boltar (na predlog SKVO Nova Gorica 1)

Srebrni znak ZSKSS

Andrej Flogie (na predlog stega Koroška 1)

Zbral: Tajnik ZSKSS, Milan Kobal

TABORNE ŠOLE 2003

Dragi voditelji, voditeljice, bodoči voditelji in voditeljice in vsi, ki si to vsaj malo želite postati!

Vsak voditelj na svoji poti raste in zori: od prve želje do zanesljivega, izkušenega voditelja vodi dolga pot. Pomembna naloga voditelja je, pa naj bo novinec ali že »stari maček«, da vedno raste kot oseba, kot skavt in kot voditelj. Da vedno odkriva svoje sposobnosti, pogloblja svoje znanje in svojo poklicanost k vodenju in spremljanju mladih, ki so mu zaupani.

V našem združenju je voditeljem v oporo pri stalni rasti **pot oblikovanja voditeljice in voditelja**. Temelji te poti so:

- Državna srečanja voditeljev in voditeljic vej
- Taborne šole
- Osebno delo po tabornih šolah (korak voditelja po TŠ METODA in projekt voditelja po TŠ ZDRUŽENJA) in imenovanja voditeljev.
- Domača skupnost voditeljev (SKVO)

Posebno mesto med temi dogodki imajo taborne šole.

TŠ POTA je namenjena predvsem **popotnikom in popotnicam**, starim vsaj 19 let, ki razmišljajo o tem, da bi tudi sami postali voditelji in voditeljice. Na TŠ bodo pregledali prehojeno skavtsko pot, spoznavali skavtsko gibanje, vlogo voditelja v njem, v ZSKSS in posameznih vejah, njihove naloge in odgovornosti, preverjali svojo poklicanost za služenje kot skavtski voditelji. Na TŠ POTA

vabimo PP-jevce, ki najkasneje v letu dni po TŠ načrtujejo odhod iz klana.

TŠ METODA VV, IV in PP so taborne šole, na katerih se **voditelji** (stari vsaj 20 let) pripravljajo na služenje v eni od vej. Na njih spoznajo metodo veje, značilnosti otrok in mladostnikov v za vejo značilnem starostnem obdobju, poglobijo svoje poznavanje skavtstva, načrtne vzgoje in razmišljajo o vlogi voditelja v tej veji. Idealno je, če ima voditelj, ki se prijavlja na TŠ METODA, opravljeno TŠ POTA in nekaj izkušenj z določeno vejo. Želimo pa spodbuditi vse, ki že delujejo kot pomočniki voditeljev ali voditelji in so dopolnili 20 let, da se prijavljajo »direktno« na TŠ METODA, tudi če še niso bili na TŠ POTA. Če niste prepričani, katera TŠ bi bila najbolj primerna za vas, se posvetujte z odgovornimi voditelji TŠ, na katero se nameravate prijaviti, ali s kom iz poverjenišтва za usposabljanje voditeljev.

TŠ ZDRUŽENJA je namenjena **voditeljem vej**, ki so dopolnili 21 let in si želijo pretehtati svojo osebno poklicanost – v skavtstvu, ZSKSS, družbi ... Poudarki te TŠ so poglobljeno spoznavanje skavtstva in ZSKSS in vloge Združenja v družbo, vzgojnega načrtovanja in izvajanja vzgojnega programa.

TŠ za duhovne asistente pa je namenjena duhovnikom in bodočim duhovnikom, ki si želijo bolje spoznati skavtstvo in vlogo duhovnega asistenta v Združenju, v stegu in v vejah.

Morda ste uganili, kaj pomenita znaka † in ‡. Ste uganili ☺? Kar

Letos pripravljamo naslednje taborne šole:

TŠ	Okvirni datumi	Odgovorni voditelji
(Pota 1) ☺	Prvomajski pr. (29.4. – 4.5.)	Romana Novak, Tomaž Munih, DA: Alojz Milharčič
Pota 2	(konec julija)	Svod še ni znan †††
(Pota 3)	11. – 16. 8.	Lotka Marič, †
Pota 4	Konec sept. ali prvi teden v oktobru	Andrea Kovačevič in Jože Pečovnik
Metoda VV	7.8. – 11.8.	Martina Volčini, Aleš Podlunšek, DA: Alojz Milharčič
Metoda IV	Začetek avgusta	Lidija Sedar, †
Metoda PP	21.7.-27.7. (morda 2 dni prej)	Agata Kranjc, Matej Cepin
Združenja	6.7. – 12.7.	Matjaž Kocjančič, †, DA: Slavko Rebec
Za DA	23.6. – 26.6.	Svod v oblikovanju †††, DA: Mario Škvarč

precej jih je, kajne? To pomeni, da še nismo povsem gotovi, kdo bo na tej TŠ odgovorni voditelj ali voditeljica. Z nekaterimi se že dogovarjamo, hkrati pa toplo vabimo vse voditeljice in voditelje, ki ste pripravljeni služiti kot voditelji TŠ, da se opogumite in navežete stike s poverjeništvom za usposabljanje voditeljev. Potrebujemo vas! Vabimo predvsem vse tiste, ki ste že končali projekt voditelja oz. bili na TŠ Združenja. Pa tudi vsi ostali, ki čutite poklicanost za delo z voditelji in bodočimi voditelji, oglasite se! Skupaj bomo naši primerno služenje za vsakogar. Izkušnje, prijateljstva, odkrivanje talentov sebe in drugih ... Ne zamudite priložnosti.

V tropu za TŠ se veselimo vseh, s katerimi se bomo letos srečevali na njih: trenerjev, trenerk, nič manj pa udeleženk in udeležencev. Bodite pripravljeni!

Urška Slana, Poetična P. srnica, Slovenska Bistrica 1
Poverjenica za usposabljanje voditeljev

* Več o poti oblikovanja voditelja najdete v priročniku Dvigini peruti, str. 131-136.

Sprejmi izziv!

Zopet se je zgodilo. Državno srečanje voditeljev veje IV namreč. Zbrali smo se v soboto, 15. marca, v Slovenski Bistrici. Ob prihodu sodelovali v »volitvah« o vstopu v Nato. Tej pomembni in odgovorni odločitvi smo posvetili veliko časa.

Pri dvigu zastav se nam je tudi predstavilo novo vodstvo veje IV in hkrati povabilo zainteresirane skavte k sodelovanju v trope. Po igri z nebesnimi znamenji pa smo se v delavnicah pogovarjali o tem, kako približati orientacijo vodnikom, h kakšni drži vzgajati izvidnike, kako pripraviti sodelovanje pri maši in spoznavali nove igre. Čakal nas je še izziv po »daljni okolici« Slov. Bistrice, ki smo jo spoznavali tako ali drugače. Seveda je bila glavna naloga izziva, da se vod odgovorno odloči za oz. proti Natu na podlagi argumentov, ki so nam jih posredovali mediji.

Večerja je bila prav po skavtsko, in sicer pečen piščanec na žerjavici, gretje ob ognju ter opazovanje snežink. Tako smo dobili novih moči za zaključek dneva z mašo in ceremonijo imenovanja.

V nedeljo je beseda tekla o izzivu, kako ga pripraviti in o pripravi izvidnikov za samostojno odgovorno odločanje.

Foto: Tomaž Kurmanšek, Navihani žrebiček, Vir 1

Seveda smo morali še počistiti za sabo in spustiti zastave.

Skratka, bilo je polno zanimivih dogodkov in kar nekaj (upam) smo od tega srečanja odnesli, izmenjali pa smo tudi marsikatero idejo in izkušnjo. Naj nas spremlja klic tega srečanja: »Bodi voditelj! – Sprejmi izziv!«.

Andrej Žnidarič, Vsestranski škorec, Križevci 1

Državno srečanje voditeljev veje PP

Letošnje državno srečanje voditeljev veje PP je potekalo 15. in 16. marca v Dragi pri Trstu.

V sobotnem dopoldnevu in popoldnevu smo obiskali delavnice, ki so nam bile na voljo: Spet imam prazne baterije – kam in kako (Matej Cepin), Skavtstvo za neplavalce (Agata Kranjc), Skavtstvo se sliši daleč (Slavko Lenart), Zakaj mi PP ne pusti blizu (Mateja Erjavec), Akcija v klanu (Matej Černetič). Zaradi časovne stiske se je vsakdo lahko udeležil le dveh delavnic. Ena od delavnic je opisana tudi spodaj. Zanimivo je bilo tudi razpravljanje, kaj naredimo, če se pojavi kaos v skupini ter tudi posvet o metodi PP, kjer smo se v skupinah pogovarjali o veščinah v veji PP, mesečnih delavnicah, banki podatkov ter seznamu odhodnikov. Po večerji je sledila izvirna predstavitev metodoloških pripomočkov, kot jih doživljajo PP-ji, kjer smo se vsi zelo nasmejali, obenem pa spoznali, da lahko veliko stvari koristno uporabimo. V veji PP smo sedaj bogatejši še za 5 voditeljev, saj smo zvečer vsi uspešno zagovarjali svojo diplomsko nalogo in si tako prislužili eno rdečo rožico z oranžno pikico na sredi. Da pa dan ne bi bil samo delaven, smo poskrbeli, da smo se ob pesmi in plesu sprostiti in se tako še bolj povezali med sabo. V nedeljo so nas zamejski skavti peljali k slovenski maši, nato pa na ogled okolice in Trsta, kjer so tudi povedali, s kakšnimi problemi se srečujejo oz. so se srečevali Slovenci včasih ter vsakega obdarili z njihovim časopisom – Jambor. Po kosilu, preverbi in pospravljanju smo se z novimi idejami in "napolnjenimi baterijami" odpeljali proti naši dragi Sloveniji.

Če želite izvedeti še kaj več, pa vas lepo povabim, da si ogledate in preberete stvari na internetni strani: <http://veja-pp.skavt.net> (banka podatkov).

Darja Stele, Vsestranska sova, Komenda 1

AKCIJA NA SREČANJIH

Na srečanju voditeljev klanov in noviciatov, ki je potekalo marca v Dragi pri Trstu, smo imeli tudi delavnico, na kateri smo se vprašali, kako je z akcijo v klanu in ali so naša tedenska srečanja res že bolj podobna srečanjem upokojencev. Če si na celodnevni in večdnevni izhodi še privoščimo kakšen izziv, pa na tedenskih srečanjih klana vse prevečkrat predvsem sedimo v sobi in se pogovarjamo. (Kar je sicer včasih tudi zelo koristno in potrebno.)

Naš ustanovitelj **Baden Powell** si je vse skupaj morda zamišljal drugače, saj je v Priročnik za skavtske vzgojitelje zapisal: **'Otrok ni namizna žival in ni narejen, da bi sedel. Tudi ni kak mirovnik ali privrženec rekla 'predvsem previdnost', niti knjižni molj ali kak filozof.'** Glede dejavnosti v zaprtih prostorih je poudaril: **'Prav to je tisto, kar moramo preprečiti skavtom!'**

Ugotavljali smo, da je eden izmed večjih problemov tudi pomanjkanje domišljije. Zato smo se odločili zbrati ideje za aktivnosti, ki jih lahko izvajamo (tudi) na rednih srečanjih klana, noviciata pa tudi voda, seveda.

Tu je samo nekaj predlogov:

- postavljanje stolpov in piramid iz teles;
- spuščanje z balkona/drevesa po vrvi z osmico ('abzajlanje');
- tekmovanje, kdo bo koga bolje zvezal/kdo se bo prej razvezal;
- kuhanje/pečenje/raženj;
- postavljanje bivaka v dežju;
- članom zakrijemo oči, jih odpeljemo 8 km v neznano in pustimo, da se znajdejo;
- plezanje v star zvonik (po možnosti med zvonjenjem);
- prenašanje avtomobila;
- streljanje z lokom, po možnosti doma narejenim;
- zasledovanje naključnih mimoidočih;
- vožnja z mestnim avtobusom (več krogov), na katerem zabavamo voznika s petjem;
- obisk klasičnega koncerta; morda v kroju;
- sajenje dreves;
- pleskanje sobe/polken/koles ...;
- prekopavanje (štihanje) njive ali klanove gredice;
- kondicijske priprave na tabor;
- striženje las;
- pobiranje smeti, gradnja skulpture iz nabranega;
- plesne vaje;
- kuhanje čaja zunaj (pozimi);
- igranje na otroškem igrišču;

Možnosti za aktivno preživljanje srečanj je torej ogromno. Če ne drugega, si lahko privoščimo vsaj kakšno igro.

Vsekakor bo ob tem seznamu težje poiskati opravičilo za pretirano sedenje na srečanjih. Kot je poudaril Baden Powell: **'Mi nismo kak klub, niti veroučna šola; pač pa šola gozdov.'**

**Matej Černetič, Marljivi jastreb
(in 20 drugih voditeljev), Brezovica 1**

Foto: Simon Mlekuž, Bistrri medved, Bovec 1

DPSV ali kam so se nekega lepega marčnega petka izgubili vsi stari volki?

Foto: Žiga Nastran, Aktivni mravljinček, Škofja Loka 1

V začetku je Dobri stari Tha ustvaril veliko in skrivnostno džunglo. Ta je bila pusta in prazna, vse dokler ni Tha ustvaril še drobnih svetlih učk volčičev in volkuljic – bodočih zmagovalcev igre, ki jo kličemo skavtstvo.

Stoletja so minila kot blisk in komaj je Tha dogradil nesojeno središče tretje univerze Štanjel je ta za en vikend postal učni center za nekaj ducatov slovenskih starih volkov, ki so tu rasli v poznavanju sledi, ki te pripeljejo do plena, izvirnosti v spopadanju z izzivi, ki jih prinaša volčje življenje in iskali navdiha, ki je neizbežno potreben pri ustvarjanju džungelskih čarov.

Plod petkove delovne večerje je bil pisan niz uokoljanj, sledilo pa ji je brskanje po najbolj skrivnostnih kotičkih devetih zgodb o Mavgliju, ki so tako postali domači tudi volkom, ki si svojimi krdeli še ne upajo pretopiti praga brloga Očeta Volka. Sledilo je nočno skupinsko udrihanje po kokosovem orehu in slastna zatopljenost v majhne podobice.

Sledilo je jutro, ko smo se pri telovadbi urili v poznavanju smeri neba, zatem pa smo zavihali rokave in v delavnicah preizkusili Vasjine upesnitve džungelskih viž, pri tržaški Akeli trenirali umetnost igranja, Martina je s svojim tropom snovala priprave na Hatijev obisk, ki so se kasneje sprevrgle v veliko igro, novopečeni DA veje Franček je v svoji delavnici ubranil tezo, da je kateheza tako kot vse skavstvo preprosta stvar, če slediš vodilu "Dobro glejte o volkovi, dobro glejte".

Stopast turn cekve na hribčku je navdihnili stolpnico osebnega napredovanja z dvigalom, ki volčičem pomaga plezati proti volčiču odhoda. V delavnici gostiteljev iz mesta vrtnic je nastala tudi kocka za odgovorno odločanje pred vsakim obrokom in še nekaj podobnih pripomočkov.

Pred kosilom smo skupaj preverili ubeseditev, predvsem pa avtorske opombe Mavgijeve biografije, ki bo v kratkem z nočnih omaric zrinila Poterja.

Po kosilu smo zgradili nekaj rezidenc za Hatija, če res slučajno pride in se na skali posveta poveselili ob korakih voditelja, ki je do imenovanja pripeljal Tilna, Marjano, Evo in Veroniko. Sledilo je slovo, ki ga ne bi preveč podrobno opisoval.

Če si slučajno star volk, ki v strahu, da na državnem posvetu izgubljam tvoj dragoceni čas oz. da pohrustamo vsakogar, ki pride na posvet prvič, vidiš, da si se zmotil. Jeseni pa se lahko o tem tudi na lastne oči, nekje na Gorenjskem prepričaš ...

Do takrat pa – dober lov in veliko veselih trenutkov v krdelu!

Bogdan Magajna, Brihtni lubadar, Sežana 1

ZIMSKI TABOR "GRČ"

Foto: Tadeja Lavtišar, Sijoča severnica, BOKSS Jesenice

Jesenice pri postavljanju šotorov, planinsko društvo pa nam je v zahvalo za služenje ponudilo kočo v zimskih dneh, ko kočje niso zasedene.

Ker se skavt znajde, smo to ponudbo izkoristili in se odpravili na zimski tabor na Vršič.

V soboto ob devetih zjutraj je pred farno cerkvijo sv. Lenarta na Jesenicah zamrgolelo enainvajset skavtov, kajti s seboj smo vzeli tudi naše najmlajše družinske člane. Po molitvi in kratkih navodilih naših voditeljev smo se z avtomobili odpeljali do Kranjske Gore.

Tam smo parkirali naše jeklene konjičke, optali nahrbtnike, se opremili s sankami, lopatkami, pohodnimi palicami ... nato pa pot pod noge. Po kakšnih dveh urah hoda po spluženi cesti smo pristali na parkirišču pred kočjo na Gozdu. Tam je bil „najlepši“ del naše poti, kajti iz nahrbtnikov smo potegnili naše termo steklenice in malico. Ko smo se okrepčali, smo se šli razne igre, da so naši otroci pozabili na hojo. Ugotovili smo, da se nihče ne boji črnega in povodnega moža. Nato pa smo nadaljevali pot po nespluženi cesti in po ozki gazi proti našemu cilju. Ko smo bili že precej utrujeni, smo se na ravnini ustavili, kjer smo spet malo „napolnili naše baterije“. Najmlajša šestletna Katarina je pripravila igro dame in gospodje, da smo se malo pozabavali. Nasproti se je prismočal gorski reševalec z lavinskim psom. Starejši smo malo pokramljali z njim, otroci pa s štirinožnim prijateljem. Nato pa spet pot pod noge. Nekaj čez petnajsto uro smo prispeli do našega cilja.

Po krepkem kosilu iz nahrbtnika in prijetni utrujenosti smo si v kočji ob raznih igrah odpočili.

Foto: Tadeja Lavtišar, Sijoča severnica, BOKSS Jesenice

Kar naenkrat se je nad naše gore spustila tema. Kljub temu da nas je med potjo pozdravljalo sonce, je začelo tudi snežiti. Ob sneženju in prijetni temi smo se odpravili „lučkat“. Le kdo bo z baterijo našel in prepoznal našo

Člani naše bratovščine so v poletnih dneh na raznih prireditvah preko civilne zaščitne služili planinskemu društvu

Tadejo, Zoro, Andreja, ... ko se v cca. 80 cm snežni odeji skrijejo med smrekice in zarijejo glavo kot noj v puhasti sneg?

Ko smo se vsi zasneženi vrnili v kočjo in odložili naša oblačila, se je topla veža spremenila v jezero.

Pri veselem večeru, ki ga je pripravil Boštjan, ko je v roke vzel svojo kitaro, smo našima šestletnima junakoma Katarini in Jakobu podelili tudi skromni nagradi za hrabro peturno hojo.

Po večerni molitvi pa so se naši otroci odpravili „med angelčke“ na težko pričakovani počitek.

Člani bratovščine pa smo začeli z bolj resnim delom. Joc je zelo dobro pripravil program, po katerem smo ugotovili

kakšno stanje je v bratovščini, kako delujemo znotraj in navzven bratovščine, kje se bomo morali še bolj potruditi, ... Ko smo zaključili, smo še malo pokramljali in se odpravili k počitku, kajti osem zjutraj bo po napornem dnevu kar prehitro.

Po jutranji molitvi in zajtrku smo se v lepem sončnem vremenu v gosjem redu odpravili na vrh Vršiča, ki je bil za nas oddaljen kakih 45 minut. Na vrhu smo uživali v lepem razgledu na zasnežene vrhove. Prav prijetno pa je

bilo preizkusiti naša oblačila, koliko zdržijo v spustu po snegu. Nekateri po riti, drugi po hrbtu, tretji po trebuhu, četrti na hrbtu svojega prijatelja, nasploh veselja na snegu ni zmanjkalo. Toda čas beži in smo se morali odpraviti nazaj proti naši kočji. Pred kočjo smo se še malo sankali, opazovali naravo in se nastavljali sončnim žarkom. Ker je bilo tako lepo, smo se kar težko odpravili v kočjo, kajti takrat je bila že ura naš gospodar.

Po kosilu smo natrpali stvari v nahrbtnike, pospravili kočjo in se odpravili v dolino. Malo s sankami, malo po riti, čisto malo pa po nogah smo se ob sončnem zahodu privlekli do avtomobilov.

Naš tabor pa smo zaključili z udeležbo večerne svete maše na Jesenicah.

Bilo je lepo, vendar prekratko!

Višnar Marjeta, Skrbna čebela, BOKSS Jesenice

Foto: Tadeja Lavtišar, Sijoča severnica, BOKSS Jesenice

Foto: Tadeja Lavtišar, Sijoča severnica, BOKSS Jesenice

Foto: Tadeja Lavtišar, Sijoča severnica, BOKSS Jesenice

Zimovanje na Blokah

Vikend, preživet v pravi zimski idili!

Odrasli skavti iz Fužin – medvedi, smo se v petek, 10. januarja 2003, odpravili na zimovanje na Bloke (beri: Bloško planoto).

Vožnja iz Ljubljane je minila uredno in hitro smo prišli na dogovorjeni kraj. Prve pohvalne besede moram najprej nameniti našemu gostitelju. Doživeli smo prisrčen sprejem gospoda župnika Lojzeta Hostnika, našega nekdanjega »polovičnega« kaplana na Fužinah, ki je bil kasneje iz Polja premeščen najprej v Zagorje, potem pa v župnijo Nova Vas na Blokah.

On je čudovit dušni pastir, gostitelj, govornik, prijatelj in še in še ...

Razkazal nam je vse, kar nas je zanimalo: kje bomo bivali, kje bomo spali, kje bomo kuhali in povedal nam je tudi, kakšne bonitete bomo imeli pri njem. Skratka, prišli smo v njegov dom, ki je postal tudi naš čudoviti dom, čeprav le za kratek čas. Za nas veliko prekratek!

Ko smo se posedli okrog velike, mogočne, okrogle mize v veliki kuhinji, smo se počutili pomembne, počaščene, mogočne – bili smo kot mogočni vitezi okrogle mize, ki nas je povezala v eno veliko skavtsko družino. Jaz osebno sem to tako občutila in mislim, da tudi vsi ostali, ki so se udeležili tega srečanja.

To je bilo zimovanje v pravem pomenu besede! Ko je bila zunaj že prava tema (glede na pozno uro), smo se odpravili na sprehod, bolje rečeno na pohod po zasneženi Bloški planoti. Toplo smo se obuli in oblekli in jo mahnili v noč ...

Ni nas motil mráz, niso nas motile snežinke, ki so padale na nas. Nasprotno, uživali smo, kot že dolgo, dolgo ne. Spomini so se nam vračali nazaj v otroška leta in naša čustva iz otroških dni so se zopet porodila v nas, da smo se nekateri prav po otroško prešerno vrgli v nežen, kot puhek mehak sneg. In veselje je bilo popolno!

To je bilo slišati iz naših ust, ki niso bila tiho, ampak so vriskala in se smejala in tudi pela ... Ja, tudi pela! Ni jih mogel zapreti niti mráz krepko pod nulo!

In ko smo se vsi prerojeni vračali proti našemu toplemu domu, se je tudi nebo že zjasnilo in pokazalo svoj nebesni svod in na tisoče in tisoče zvezd.

To je bil utrip našega prvega dne.

Drugi dan. Sobota. Taizejski dan.

Čudovito! Hvala ti, Ester, da si nam uspela prenesti svoje občutke in doživljanje pravega Taizeja sem k nam, med nas in v nas.

Začeli smo s pravo taizejsko molitvijo in nadaljevali s pravim taizejskim zajtrkom, ki se je kasneje še malo okrepil s slovenskim, domačim, našim zajtrkom. Nato je sledilo srečanje nas, do sedaj še tujcev oziroma prišlekov iz različnih držav. Ja, prav ste slišali! Iz različnih držav in različnih narodnosti smo prišli, da bi se družili v molitvi, premišljevanju in petju. Taizejsko petje! To je nekaj čudovitega! Vsi smo peli, mrmrali in čutili spokojnost v sebi. Ker smo prišli iz različnih koncev sveta, se je bilo treba predstaviti. In to smo tudi storili. Mi medvedi smo

Zimovanje v verzih

*Eno jasno nebo
in na tisoče zvezd
in osem ljudi
sredi zasneženih cest.*

*In mráz in zima
in en krasen večer,
pa skavtski duh v nas
in taizejski mir.*

*Pa župnik Lojze
in njegovo odprto srce,
pa tista velika okrogla miza
na sredi kuhinje.*

*In dolgi pogovori v noč
in haskijev vprega,
pa šok terapija pri maši
in v gostilni zadrega.*

*In vroč čaj in kakav
v tej krasni gostilni,
pa en kelner, ki je zabremzal
kljub naglici silni.*

*Naše zimovanje na Blokah.
Eno krasno predstavlanje.
En nepozaben vikend.
Eno lepo skavtsko druženje.*

Ester Srdarev, BOKSS Ljubljana-Fužine

se predstavljali drug drugemu in to na sproščen, vesel in spontan način, ki ga bomo verjetno tudi podrobneje opisali.

Srečanje je potekalo res v popolnosti. Ne morem povedati, kako zelo sta nas s svojim prihodom razveselila gospod župnik Milan in njegov spremljevalec, bogoslovec Andrej. Tudi onadva sta se predstavila in pogovor je tekel in tekel ... Čas je tako hitro mineval, da ko smo se spet ozrli na uro, je bil že čas za sveto mašo. Imeli smo jo v kapeli. To je prostor v župnišču, ki je v zimskem času namenjen bogoslužju. Pri tej sveti maši smo sodelovali vsi, nekateri z večjim deležem, z večjo podarjeno milostjo govora, vsi pa z veliko milostjo sodelovanja tudi s tistim, kar je neizrečenega ostalo v naših srcih.

Ko smo obogatili našo notranjost s sveto evharistijo, smo se odpravili ven na zrak, na sneg, v belino ... Nadihali smo se te bele opojnosti, nagledali dreves, bogato obloženih s snegom ... skratka ... gledali smo to čudovito zimsko pravljico, ki se je bleščala v tisočih in tisočih kristalčkih, da nam je skoraj jemalo vid.

Nedelja. Gospodov dan.

Ja, lahko rečem zares Gospodov dan! Dan, ki nam ga je dal Gospod!

Začel se je s Sveto mašo ob sedmi uri zjutraj v lepi cerkvi z ogromnimi jaslicami, ki so predstavile tudi del te Bloške planote, pa mesto Betlehem zgoraj na hribčku, pa hlevček in jasli z malim Jezuščkom, ki gleda na vso to lepo Bloško dolino, v kateri je dvainštirideset vasic in petnajst cerkva.

Sonce se je pokazalo v vsej svoji veličini. Ni se več sramežljivo skrivalo v megli. Zvabilo nas je ven. Napatili smo se proti vasi Metulje. Mala, lepa vasica s cerkvico, skrita v nekakšnem zatišju pred vetrom, ležeča pod hribčkom, poraslim z lepimi smrekami. Ko smo se vračali z dopoldanskega sprehoda proti domu, smo čutili neko izpolnjeno željo ali morda potešeno lakoto po naravi, po

njeni lepoti, po njeni še neokrnjeni lepoti. In prišel je čas, ki me je, priznam, kar malo razžalostil. Čas, ko je bilo potrebno začeti razmišljati o odhodu, čas, ko smo se začeli zavedati, da se končuje nekaj lepega. Nekaj občutno doživetega, nekaj, za kar bi lahko rekli, da je bilo zelo popolno, nekaj, kar smo tako zelo potrebovali. Res potrebovali. Druženje izven svojih ustaljenih domov, svojih navad ali morda razvad. Druženje kot ena celota, druženje v skavtskem duhu, pravem, zdravem duhu.

Zdaj, ko vem, da je to mogoče in da se da to z lahkoto tudi uresničiti, bom težko čakala spet na eno tako srečanje, oziroma bom še bolj z veseljem preživljala dni, ki me ločujejo od dne, ko se bomo spet srečali.

Hvala vsem in hvala za vse. Obogatili ste me.

**Mija Klančar, Črnooka čebelica,
BOKSS Ljubljana-Fužine**

ŠE 445 DNI NAS LOČI OD UKINITVE MEJE

Ta stavek mi je odmeval v ušesih, ko smo se prejšnjo nedeljo, polni vtisov, vračali domov z našega zimskega tabora v Dragi nad Trstom, ki smo ga naslovili "Skok čez mejo".

Tabor smo začeli v petek popoldne, ko smo se sredi prave snežne plohe odpravili proti Primorju. "Hja, naj nas vsaj tale snegec spomni na to, da imamo zimski tabor," smo modrovali, "na Primorskem pač ne moremo pričakovati takšne zime, kot smo jo imeli na naših prejšnjih zimovanjih na Pokljuki."

In smo se odpravili soncu naproti. Za "rdečo nit" tabora smo izbrali knjigo Kaplan Martin Čedermac. Marinka, ki je vodila to "rdečo nit", nas je vpeljala v pravo vzdušje še pred prihodom v zamejstvo.

Na trg v Drago smo prispeli okrog šestih. Pričakovali smo "topel" sprejem - ha, pa smo do kosti občutili pravo zimsko burjo. Edina uteha nam je takrat bila Lavrencija (to seveda ni kakšna dobra vila, ampak pesmica, ki ...), ki nam je dobro ogrela telo, a pustila posledice ... No, prišla je Anči in nam prezeblim (na Primorskem pa že ne bo take zime - glej prvi odstavek!)

odprla vrata skavtskega doma. Bili smo navdušeni nad prostornostjo doma in ga potihem primerjali z majčkeno bajtico na Pokljuki. Ampak skavt se na boljše hitro privadi ...

Zvečer smo imeli že prvo pravo temo "Slovenec sem", ki nam jo je pripravil Aleš. V njej nam je predstavil zgodovino Slovencev na tem področju. Spet mu je bila v odlično dopolnilo Marinkina "rdeča nit" - nov odlomek iz Čedermaca.

Naslednji dan, v soboto, smo se odpravili na izlet po dolini Glinščice. Pot nas je najprej vodila po opuščeni železniški progi Dunaj - Trst, ki jo je opeval že Prešeren v svoji pesmi "Od železne ceste". Dan nam je bil prekrasen pogled na Tržaški zaliv in celotno dolino Glinščice. V dolini smo naleteli na mejni kamen in po navodilu Matjaža na en, dva, tri, izvedli - dobesedno - skok čez mejo. Sledil je najbolj dramatičen del poti, saj je močna burja Andreju odnesla kapo, nato pa je še Tinetu iz rok padel daljnogled. Nesrečna kapa in še bolj nesrečen daljnogled sta obstala tik nad prepadom in potrebno je bilo kar naporno reševanje z vrvo Matjaža in Aleša. Na srečo se je

vse dobro končalo. Ob izhodu iz doline smo si ogledali ostanke rimskega vodovoda, ki je še posebno buril domišljijo naših otrok. Skozi Boljunec, ki je predmestje Trsta, smo se nato obrnili nazaj proti Dragi. Vračali smo se, imeli kratek postanek za "kosilo" in Marinkino "rdečo nit", ponovno smo šli po železniški progi, ki nudi krasno izhodišče za navdušene plezalce.

"Doma" sta nas čakali Mimi in Alenka z odlično večerjo (izjemoma sta bili onidve kuharici, drugače so kuhalnico spretno vrteli v rokah naši možje), še prej pa smo skavtom, ki so se nam pridružili lansko leto, podelili skavtska imena. Opraviti so morali pravo skavtsko preizkušnjo - na veliko radost in zabavo vseh ostalih prisotnih, seveda.

Zvečer smo imeli goste - zamejske Slovence, ki so na nas naredili nepopisen vtis. Opisali so nam razmere, ki vladajo na tem področju od začetka 20. stoletja, ko so slovenski kraji prišli pod italijansko državo, pa do današnjega dne. Na to, kako močno slovenski je bil Trst, so nas spomnili z zgodovinsko resnico, da se je ob ustanavljanju slovenske univerze

razpravljalo o tem, ali bo sedež v Ljubljani ali v Trstu. Veliko zanimivega smo slišali, predvsem pa nam je ostala v zavesti misel, da bo čez nekaj več kot eno leto meja zares »padla« in da moramo podreti mejo predvsem v naših glavah. Zamejske Slovence smo tudi navduševali za odraslo skavtstvo. Upamo, da smo vrgli dobro seme ...

Naslednji dan smo začeli z mašo in p. Primož nas je po obhajilu povabil, naj se vsak zahvali Bogu za tisto, kar je lepega prejel. Še posebno prisrčna je bila zahvala male 5-letne Nuše: "Dobri Bog, hvala ti za gugalnice in vrtiljak pred domom, da smo se otroci lahko igrali!" Igrali smo se tudi odrasli, saj smo imeli pravo športno popoldne, imenovano "Igre na meji". Koliko zabave, smeha in dobre volje na kupu! Toliko, da jo je vsak lahko zajel polno vrečo in jo odnesel s seboj domov, v Ljubljano.

Res, vsak tabor v nas pusti nekaj lepega. Tale pa je bil še prav poseben zato, ker je v slehernem izmed nas obudil narodno zavest in nas spomnil na to, da smo lahko ponosni, da smo Slovenci.

**Katja Anžič,
Navdušena medvedka,
BOKSS Lj.-Štepanjska
vas**

ALPE-ADRIA v Grossarlu

Kaj pa je to?

Ogromno odraslih skavtov je bilo v tistih dneh v avstrijskem Grossarlu.

Ogromno? Ja, kakih tristo petdeset iz enaintridesetih evropskih držav in iz Avstralije.

V Grossarlu se je namreč dogajal že petintrideseti tradicionalni EVROPSKI FORUM ODRASLIH SKAVTOV in izkoristili smo to priliko, da se predstavniki regij ALPE-ADRIA dobimo na kratkem srečanju.

Zakaj? Da bi se videli, da bi skupaj pregledali osnutek statuta ALPE-ADRIA in da bi se vsaj okvirno dogovorili za

Foto: Paolo Modotti, MASCI

Delovni sestanek Alpe-Jadran

kakšni so naši cilji in kakšen naj bi bil logo ALPE-ADRIA, da bi bili razpoznavni tudi navzven, vedno znova pa smo se vračali na Svete Višarje oziroma v Žabnico in na Luč miru iz Betlehema. Ja, Svete Višarje so nekaj premaknile v nas vseh. Tudi v Avstrijih. Lučka je posvetila v našo notranjost in nas segrela in nam dala nov zagon za nova druženja in nove skupne projekte.

In kakšni so naši načrti?

V mesecu marcu naj bi se dobili v Grazu, kjer bodo »inavgurirali« novo odraslo skavtsko bratovščino, v mesecu aprilu pri nas v Cerknem, kjer nam bodo italijanski MASCHI predstavili svoje metode dela, mi pa njim naše, v mesecu juliju v Benetkah, kjer bomo skupaj »izganjali kugo«, v decembru pa spet z lučko, ob lučki in zaradi lučke na naši Sveti gori pri Gorici.

Kaj pa vmes? Če se bo dogajalo kaj takega, kar bi lahko dalo vsem spodbudo za delo in dogajanje, nove ideje in nove zamisli, se bomo poklicali, si mailali, si pisali ... in se povabili.

Foto: Paolo Modotti, MASCI

Prevajanje osnutka dogovora Alpe-Jadran

delo v prihodnjih mesecih oziroma v prihodnjem letu.

V soboto, 18. januarja 2003, sva se odpravili na pot Katja in jaz. Ena mlada in ena stara odrasla predstavnica. Ja, pa sva obe »dvigovali povprečje«, saj je bil Grossarl poln skavtskih penzionistov, mlajših in starejših, sivoglavih in sivobradih. Krasen teden je bil pred njimi, poln dogajanja, poln aktivnosti in srečanj, od streljanja do plesnih večerov, od kopanja v termah do obiskov kulturnih prireditev, od šetanja po zasneženem Grossarlu do posedanja ob dobri hrani in pijači v številnih restavracijah.

Deset se nas je usedlo v kot ene slaščičarne na ALPE-ADRIA »forum«:

trije Avstrijci, pet Italijanov in dve Slovenki. Skupaj smo pregledali vseh pet točk osnutka statuta ALPE-ADRIA, prosili Avstrijce za njihove pripombe in želje, Italijani in mi smo jih že prispevali. Ko bodo zbrane vse želje in zahteve in pripombe, bomo naredili trojezični čistopis.

Veliko smo govorili o novih projektih v prihodnjih mesecih in v prihodnjih letih,

Foto: Paolo Modotti, MASCI

Graziella je skuhala eno krasno rižoto...

»Ja, ja, gut,« je prikimal Hermann, »si,si, perche no,« so rekli Alberto, Paolo, Graziella, Giuseppe in Daria, »seveda, moramo se družiti,« sva rekli midve, »samo, da dogaja!« Ja, da dogaja! Ampak dogajati se mora skavtsko, v skavtskem duhu, kvalitetno, duhovno in v tristransko zadovoljstvo. Grossarl sva zapustili v nedeljo proti večeru. En krasen, udoben vlak naju je odpeljal proti Ljubljani. Povsod je lepo, v mondenem, smučarskem, še praznično razsvetljenem Grossarlu sploh, ampak doma, ja, doma je pa najlepše!

Sredi Grossarla je spomenik s skavtskim pozdavam

Foto: Paolo Modotti, MASCI

**Katja Rutar, Leteča lastovka,
BOKSS Ilirska Bistrica in
Ester Srdarev,
BOKSS Ljubljana-Fužine**

PEŠ V JERUZALEM (III. DEL)

PRAV GOTOVO SE ŠE SPOMNITE ČLANKA IZ PREJŠNJEGA SKAVTIČA, V KATEREM STE LAHKO BRALI O TEM, DA DVA MLADA ROMARJA – LUC IN ANGELIQUE – IZ FRANCIJE PEŠ POTUJETA V JERUZALEM IN DA JU JE POT DVA DNEVA VODILA TUDI PO SLOVENIJI. PRIJAZNO GOSTOLJUBJE SO JIMA V ZADNJIH DNEH LANSKEGA LETA NUDILI KATJINI STARŠI IN LJUDJE IZ DOMA DUHOVNIH VAJ NA KLANCU PRI KOZINI. KATJA SE JIMA JE ZA EN DAN PRIDRUŽILA NA POTI IN JU ZAPUSTILA V KVARNERSKEM ZALIVU.

Luc in Angelique s svojim vozičkom in napisom v hrvaškem jeziku nadaljujeta svojo dolgo, štiritisočkilometrsko, pot po Hrvaški. Na listu imata napisano: »NAS DVOJE SMO IZ FRANCUSKE I PJEŠKE PUTUJEMO U JERUZALEM. MOLIMO VAS ZA VAŠE LJUBAZNO GOSTOPRIMSTVO«. Kjerkoli imata možnost priti do računalnika, napišeta dolgo potno poročilo in svoje vtise pošljeta na organizacijo ROUTE DE JERUSALEM in številnim prijateljem ter znancem. Med prejemniki je tudi Katja, ki mi pošilja ta poročila. V nadaljevanju sem za vas izbrala nekaj zanimivih opažanj in vtisov.

... »Za nama je že 2800 km poti in danes sva prispela v Dubrovnik. Prepotovala sva že celo hrvaško obalo – približno 600 km. Srečala in spoznala sva veliko simpatičnih ljudi, ki so naju sprejeli v svoje domove. Na Hrvaškem sva videla še veliko posledic zadnje vojne v bivši Jugoslaviji: razvaline, podrte in poškodovane hiše, predvsem pa rane v dušah ljudi in nerazumevanje za vse tisto, kar se je dogajalo v času vojne. Najpogostejši zaključek razgovorov je bil: »Vse to je samo politika«. Po teh pogovorih nama je bilo jasno, da tukaj živijo ljudje, ki sploh ne marajo vojne.

To področje je še vedno polno min. Spoznala sva tudi mladega fanta s psom, ki je izšolan za iskanje min. Za njima hodi ekipa ljudi, usposobljenih za deminiranje. Tudi v času, ko sva bila z njimi, je pes našel eno izmed min. Najhujše posledice vojne sva videla v zaledju Zadra: posamezne vasi, ki so bile vpisane na najinem zemljevidu, so izginile – ni jih več ali pa so ostale samo ruševine ... Na Hrvaškem imajo zelo dober kruh. Tako sva pridobila kar nekaj kilogramov, ki sva jih prej izgubila. Nikoli ne bova pozabila tega kruha, pršuta in sira ...

Bosno in Hercegovino sva prehodila ... v dveh urah! Ta dežela ima namreč ozek pristop do morja, ki deli Hrvaško na dva dela. In ta pristop nama je omogočil, da imava v najinih potnih listih en žig več!

Pa še nekaj zanimivih anekdot:

Nekega dne se je poleg naju ustavil nemški avto s tremi mladimi ljudmi. Prosili so, če naju lahko fotografirajo. Mislili so, da sva domačina, ki se s pridelki vračata s polja domov. Vsi smo se nasmejali, ko sva jim razložila, kdo sva in kam greva.

Neke noči sva pustila najin voziček na nekem vrtu, misleč,

da je popolnoma varen. Nisva poskrbela za vse »varnostne ukrepe«. Pod ponjavo sva pustila vrečke s hrano. Ponoči pa je prišla lisica in ta šarmantna živalca nama je pojedla ves kruh, pecivo in čokolado. Pustila nama je le konzerve in steklenico vode; tudi sadje je izginilo. Iskreno rečeno: kar nekaj časa sva potihoma, pa tudi na glas preklinjala ... Nisva imela vsak dan sreče s prenočiščem. Nekateri so se naju zbal in so takoj zaprli vrata, drugi so naju pogledali od nog do glave, prebrali besedilo na najinem papirju, zmajali z glavo in nama pred nosom zaprli vrata. Ja, velikokrat sva opazila, da ljudje dvomijo v tisto, kar so prebrali. Je bil res samo dvom ali le strah pred dvema tujcema??? Veliko jih je mislilo, da sva potepuha, ki imata probleme s preživetjem in sta zato dala zapisati te »zanimive besede«.

Krasne in ganljive spomine pa sva ohranila na Peru Antuna iz Paga, katerega gostoljubje in dobro znanje francoščine sta naju zelo presenetila; pa na Mladena, njegovo družino in pivo, ki smo ga skupaj pili v njegovem lokalu; pa na Sunčico in njenega 20 dni starega dojenčka; pa na don Franu in don Tuna iz Vodice, ki sta nama brez strahu in oklevanja široko odprla svoja vrata; pa na Roka, ki je zgovoren, ležeren in nekoliko ekscentričen človek, mornar po poklicu in razmišljanju. V spominu nama bo ostal tudi fra Ivo iz Zadra. Spoznal naju je z očarljivima mladima dekletoma, ki sta nama razkazali svoje mesto.

Zgodilo pa se nama je tudi marsikaj manj prijetnega. Nekega dne sva prosila za gostoljubnost na sedežu škofije, a so nama rekli: »Danes je že zaprto, pridita jutri zjutraj ob 8h«.

V neki majhni vasi pred Dubrovnikom, zdi se nama, da v vasi Trsteno, sva ustavila starejšega gospoda, ki ni govoril nobenega izmed nama poznanih jezikov in je bil tudi precej naglušen. Pokazala sva mu list in peljal naju je domov, kjer nama je pokazal sobo brez vode in elektrike. V neki čudni zidni omari je vsaj 15 minut iskal prevleko za posteljo, a je ni našel. Poskušal je usposobiti svetilko, ki že zdavnaj ni več delovala. Ker mu tudi to ni uspelo, je zamahnil z roko in naju pustil sama ... Nekako sva se namestila, vesela, da sva našla streho nad glavo. Približno dve uri kasneje je na vrata potrkal mlad moški, ki je govoril angleško. Z njim je bila tudi neka ženska, ki je izgledala kot gospodinja. Mladenič naju je spraševal veliko podrobnosti; zahteval je celo potna lista. Rekel je, da morava za prenočevanje plačati 40 EUR. Ko sva povedala, da nimava denarja, je zahteval, da sobo takoj zapustiva. To sva tudi storila. Naložila sva spet vse na voziček in odšla. Na najino veliko veselje sva kmalu našla novo prenočišče pri drugih ljudeh: zastoj sobo z elektriko in toplo vodo!

V Prznem (izgovorite to ime, kakor vas je volja!!!) sva dobila prenočišče na idealnem prostoru: pod milim nebom na morski obali!«

Nadaljevanje sledi v naslednjem SKAVTIČU ...
Za objavo prevedla in pripravila:

Ester Srdarev, BOKSS Ljubljana Fužine

POKLICANI K VAROVANJU NARAVE

Naš svet je postal velika industrija, veliko tržišče, kjer preživijo najboljši, najhitrejši, najbolj spretni. Konkurenca je velika. Globalizacija temelji na selektivnosti oz. izločanju. Vanjo smo posredno ali neposredno pahnjeni vsi, brez izjeme. Začarani krog vodi peščica ljudi, ostali so vanj vključeni zgolj zaradi preživetja. Tehnološki napredek je dosegel visok razvoj, človeštvo se ga v polnosti poslužuje z vsemi dobrimi in slabimi lastnostmi. Posega po vsem, kar bi moglo pripeljati najhitreje do dobička, tudi po naravnem ekosistemu, ki nam že dolgo kaže, da smo že zdavnaj prekosili normalne meje: ogromna poraba in izčrpavanje naravnih virov, onesnaževanje okolja ... A človek se še kar naprej sebično baha s svojim neprekosljivim znanjem in razumom, toda brez kančka modrosti ...

Ob prijateljevanju z naravo tako skavti nosimo do nje polno odgovornost. Svetovnih kriz ekosistemov res ne moremo reševati, lahko pa storimo tisto, kar je res v naši moči. Najbolje je torej začeti pri sebi; najprej pri naši lastni zavesti, takoj zatem pri naših taborih, izhodih, potovalnih taborih in ostalih akcijah. Naslonimo se na skavtske zakone, ki govorijo o naravi, ter na B.P.-jeve smernice, kako z njo ravnati. Prav je, da se o tej temi pogovarjamo, saj katero koli dejanje vodijo najprej misli, razmišljanje. Če bomo o problemih okolja in narave pravilno vzgojeni in poučeni, bomo znali dobro in pravilno ravnati ter se v skladu s tem tudi obnašati. Česar ne poznamo, tega se bojimo in ne razumemo ter brez zadržkov uničimo. Naj nas vodi B.P.-jeva

ideja, da je vredno truditi se, zapustiti ta svet boljši, kot smo ga prejeli. Tudi Bog nas preko te misli kliče iz naše vsakdanjosti, da stopimo

korak naprej in drugim s svojim ravnanjem dajemo zgled.

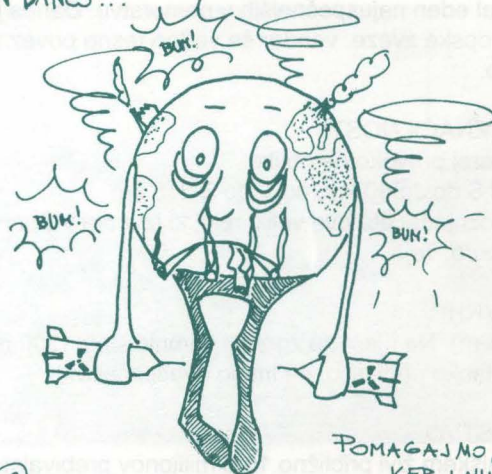
Barbara Lesnik,
Temperamentna Gazela

NAŠ SVET
NEKOČ...

Avtor: Ana Močnik, Bojevita kobra, Homec 1

IN DANES ...

POMAGAJ MO,
KER LAHKO!
(in ker smo skavti)

Skavtstvo, kot ga je zasnoval Baden Powell, ima vključeno naravo kot prijateljico, ki mlademu človeku pomaga rasti, spoznavati sebe in druge. Daje mu okrilje, kjer se lahko oddalji od »ponorele družbe« in tu v polnosti odkriva najprej Boga in potem smisel svojega življenja. Mladi lahko po naravi premagujejo naveličanost, brezvoljnost, apatijo, osamljenost, ki se jih v sodobni civilizaciji ni težko navzeti.

DAN ZEMLJE 2003

Uvodne informacije o projektu

Pripravil Trop za okoljsko vzgojo

Letošnji projekt Dan Zemlje bo potekal v obliki delavnic širom Slovenije.

Organizatorji smo se še posebej potrudili, da bi bile delavnice čim bolj zanimive in poučne. Ene so pripravljene v obliki predavanj in ogledov, druge pa so tudi zelo praktične. Prav tako smo se trudili, da bi jih razporedili enakomerno po Sloveniji, tako da bi bile dostopne čim večim skavtom.

Kmalu bodo na voljo tudi podrobne informacije o delavnicah na spletnih straneh tropa za okoljsko vzgojo,

<http://tov.skavt.net>

lahko pa tudi pišete na peter.zeleznik@skavt.net

Na voljo so vam naslednje delavnice:

- Ogled hidrocentrale SOLKAN
- Skrivnosti deponije Grosuplje
- Slovenske ptice
- Leteči prijatelji
- Kaj se dogaja v in okoli rudnika urana Žirovski vrh
- Plavanje v bazenih čistilne naprave v Škofji Loki
- Kako onesnažujemo vodotoke... bomo spoznali na primeru rečice Glinščica
- Po sledih divjih živali v družbi z lovci
- Spust v globočine Zemlje pod budnim očesom velenjskih rudarjev
- Skrivnosti slovenskih gozdov

Hodil po zemlji sem naši ... PORTUGALSKA

Tole je namenjeno vsem ljubiteljem Portugalske, predvsem pa tistim, ki boste odšli na Roverway.

Še vedno velja, da lahko pošljete svoje potopise s potovanj po tujini na naslov: Medo-Skavtič, Metelkova 1, 1000 Ljubljana ali na e-naslov: skavtic@skavt.net. Portugalska je ena izmed slabo raziskanih držav zahodne Evrope. Nanjo je močno

vplivala specifična lega, zgodovinsko pa so jo zaznamovale vojne s Španijo, njeno največjo teknico. Zaradi odrezanosti od ostale Evrope se je vedno bolj nagibala na njeno morskno stran. To je tudi razlog, da je sorazmerno majhen portugalski narod postal eden najuspešnejših v pomorstvu. Danes je članica Evropske zveze, vendar še vedno tesno povezana s preteklostjo.

SPLOŠNE ZNAČILNOSTI:

- skoraj pravokotne oblike
- od S do J 560 km, od V do Z 215 km
- skoznjo tečeta dve veliki reki, ki izvirata v Španiji; Douro, Tejo

NAJVIŠJI VRH:

Torre (1993 m). Na njem so zgradili kamniti stolp (200 m), tako da se lahko pohvalijo, da imajo dvatisočaka.

PREBIVALSTVO:

Na Portugalskem živi približno 10,5 milijonov prebivalstva, še 3 milijoni delajo po svetu; v Franciji, Nemčiji, ZDA, Kanadi, Venezueli in drugod.

RELIGIJA:

Približno 97 odstotkov katoličanov, ostalo protestanti in židje

...

URADNI JEZIK:

Je portugalščina. Pisana podoba jezika podobna španščini, za zvočno podobo pa je značilno mehčanje, kar za tujce pomeni težje razumevanje.

DRŽAVNA UREDITEV:

Portugalska ima parlamentarno demokracijo. Zakonodajna oblast na Portugalskem je v rokah enodomnega 250-članskega parlamenta (Assembléia da República). Člani

parlamenta so voljeni neposrednih volitvah. Predsednika volijo Portugalci na neposrednih volitvah za dobo petih let. Predsednik države imenuje predsednika vlade, ki vodi vlado. Portugalska razdeljena na 18 upravnih enot, ki jih vodijo guvernerji, katere določi vlada. Glavno mesto, kjer je tudi sedež vlade, je Lizbona.

OSNOVNE BESEDE:

da – sim	večerja – jantar
ne – nao	račun – conta
prosim – se vaz favor	pijača – bebida
hvala – obrigado	natakar – empregado
živjo – ola	jedilnik – ementa
adijo – adeus	koliko – quanto
oprostite – desculpe	banka – banco
danes – hoje	menjalnica – casa de cambio
jutri – amanha	pošta – correio
včeraj – ontem	denar – dinerho
zajtrk – pequeno almoco	odprto – aberto
kosilo – almoco	zaprto – fechado

(Pri osnovnih besedah je nekaj napak, ker je naš črkopis drugačen; Vir: Portugalska, Mali vodnik, DZS, 1999)

NAGRADNA IGRA

Pravilen odgovor nagradne igre iz prejšnje številke Skavtič se glasi: ROVERWAY. Srečni dobitnik, ki prejme **SKAVTSKO PESMARICO s tridimi platnicami**, je:

**Jošt Jeseničnik
Slovenj Gradec
steg Koroška 1**

Vseh odgovorov smo prejeli šest, vsi so bili pravilni. Poslali ste nam jih iz različnih krajev Slovenije: Ljubljana-Fužine (dva člana), iz Rimskih toplic, Srpenice in dva iz Slovenj Gradca. Vsem se zahvaljujem, še posebno pa čestitam nagrajencu. Pričakovali smo veliko večje število pošiljateljev, toda tako so imeli pošiljatelji več možnosti.

NOVICE ROVERWAY

Trenutno prijavljenih na ZSKSS je 63 skavtinj in skavtov.

LJUBLJANA 3

Ljubljana je velika, ima veliko prebivalcev ... in veliko skavtov - torej tudi veliko stegov in eden ljubljanskih stegov je tudi naš. Ljubljana 3.

V Dravljah, kjer je skavte gostoljubno sprejela župnija, se nahaja steg Ljubljana 3, znan tudi kot Rokovi zmaji pa še nekaj ... Naše delovanje sega 12 let nazaj, ko se je skupina mladih in zagnanih ljudi podala po stopinjah Baden Powella. Vsem je bil jasen skupni cilj, biti blizu Bogu in naravi, zraven tega cilja pa še izpolniti potrebo po druženju med seboj ter tako ustvariti skupnost, mladim pa nuditi koristno preživljanje prostega časa.

Da ne bomo ostali na začetku in pri dobrih ta starih pa se preselimo v sedanje čase. Trenutno štejemo v celoti okrog 80 članov. Od tega je 30 volčičev, krdelo je močno, če vsak volk je tam ...; 30 izvidnikov in vodnic, 10 pp-jev (klan Kvakica) in 12 voditeljev.

Kako nas prepoznate ali nekaj besed o barvah naše

rutice. Podlaga je modre barve in predstavlja modrost, obrobljata pa jo dva trakca zelene barve, ki kažeta na povezanost z naravo, draveljske žabe.

Po vseh teh letih druženja je za nami veliko skupnih doživetij. V župniji sodelujemo pri Miklavževanju, izdelovanju adventnih venčkov, pri nošenju bandere ob vstajenski procesiji in drugih dogodkih, ki nas povezujejo z župnijo. V Ljubljani in na medstegovski ravni pa nas vidite na sprejemu Luči miru iz Betlehema, dnevu B.P., služenje pri civilni zaščiti pa tudi drugod. Veliko si imamo še za povedat, a za danes in za to številko Skavtiča se poslavljamo.

Pa še nekaj: kmalu si nas boste lahko ogledali na spletni strani <http://ljubljan3.skavt.net> Vsi skupaj vam kličemo: »Bodite (in tudi ostanite) pripravljeni!«

Mirjam Briški, Skrivnostna puma, Lj-3

Foto: Arhiv Lj. 3

Foto: Arhiv Lj. 3

VICI IZ ŽIVLJENJA BIVŠEGA KLANA

Na obisku v neki drugi župniji eno od skavtinj vpraša g. župnik: »A si me ti prej vprašala, če se te spomnim?«

Skavtinja: »Ne.«

G. župnik: »No, oprosti, imela je enako oranžno srajco kot ti.«

(Skavtinja bi mu na to lahko odgovorila: »Ja, veste gospod župnik, pri skavtih pa imamo vsi enake oranžne srajce, saj to je naš kraj ...«)

Noč na seniku, luknja pri luknji, zebe nas. Da bi malo popestrila vzdušje,

se dva soklanovca domislita da bi bilo dobro, če bi zaprli vrata. Vsakič, ko je prišel kdo na senik spat, se je zaslíšal glas:

»Dej zapri vrata, k' je prepil!«

Torej luknja pri luknji, mi pa zapiramo vrata da bi ohranili vsaj malo toplote; če ne prave, pa vsaj srčno toploto, ko smo se nasmejali.

Na izhodu: »Ej, zgubil smo se!!!«

»Ni paaaanike, bomo šli kar po izolutih.« Izolute so črte, ki

povezujejo točke, ki so vse enako zgrešene od danega cilja.

Kmalu smo iznašli tudi kvazimut ...

Isti izhod, soteska Pekel pri Borovnici.

»Žejna sem, nič ni za pit, bom pa kr mal tele vode spila k' tuki teče«, si misli mlada popotnica in naredi požirek, dva. »Fuuj!! Ta voda pa ni pitna«, izpljune ven.

»Kako pa to veš?« vpraša druga.

Prva: »O, ne. FUUUUUJ!!!! Glej tamle

je lobanja od krave in kolk se voda peni!!!!

Po kosilu se prileže pet minut počitka. Klan uro po kosilu še vedno leži, zasliši se glas »Dej gremo, odhod!«. V zboru: »Samo še pet minut ...«

X: »A bi kdo povedal pravljico za lahko noč?«

Y: »Boste celo noč poslušal tisto o zlobnem drvarju.....Hrrrrrr... fijuuuu...HRRR...«

Zbrala: Mirjam Briški, Skrivnostna puma, Lj-3

»OD SKAVTSTVA SEM DOBIL TAKOREKOČ VSE- NAJLEPŠE.« INTERVJU S PETROM LOVŠINOM, ZAČETNIKOM NAŠEGA ZDRUŽENJA

Spomnim se, da sem za skavtski izpit morala povedati nekaj o ponovnih začetkih skavtskega gibanja v Sloveniji. In seveda je bilo med njimi tudi ime Peter Lovšin. No, takrat sem se spraševala, če ima ta Peter kaj veze z znanim pevcem. Vsako leto sem potem, že kot izpraševalka na skavtskih izpitih, vse bolj razmišljala: «Hvala Bogu, da je nima!» (pa nimam nič proti pevcu). Ob njegovih besedah v tem intervjuju sem ugotovila, da je to preprost človek, predvsem pa zelo pogumen. In, da nam je lahko za zgled.

Rojstni dan: **26.05.1968**

Skavtsko ime: **Bojeviti Bober**

Poklic: **arhitekt**

Skavtski dogodek, ki ti je ostal najbolj v spominu: **Prvi dvig zastave na taboru v Žirovnici leta 1990. To je bil znak, da je ZSKSS postala samostojna in odgovorna članica svetovnega bratstva in sestrinstva.**

Najljubši košček narave: **Dolina Pišnice**

Najlepši skavtski zakon: **8. zakon poguma: Skavt si v težavah žvižga in poje.**

1. Kako si preživel otroštvo?

Kot vsi sovrstniki, smo se igrali, skrivali in si izmišljali lasten domišljjski svet, ki smo ga udeleževali skozi različne aktivnosti. Enkrat smo celo ustanovili lasten filmski klub, v katerem smo v kolesarnici bloka predvajali risanke za otroke, poleg tega pa posneli nekaj igranih filmov na amatersko kamero. Bila je svojevrstna, ustvarjalna zabava.

2. Kdaj si se prvič seznanil s skavtstvom?

S skavti sem se seznanil leta 1984. Vendar še to preko medijev, saj je bila v reviji **OGNJIŠČE** narejena obširna reportaža o zamejskem Jamboreeju. Stric, duhovnik Janez Oberstar je v študentskih časih veliko prepotoval po Evropi in tam srečeval skavte, tako da sem si lahko vsaj »na približno« predstavljaj kaj to je. Ker so

misli eno, dejanja pa drugo, sem šel v domačo župnijo, pripravil skavtski sestanek in tako se je pričelo. Neizmerno sem hvaležen štepanjskim kapucinom, ki so to omogočili in bili predvsem razumevajoči. Naslednji pomembni dogodek je bil, da mi je sosed kapucinov podaril knjigo »SKAVT«, v slovenščini, ki jo je spisal Baden-Powell.

Sledili so sestanki, prvo taborjenje na Kozjaku, julija 1984, srečanje z goriškimi skavti na taborjenju leta 1985, pridobivanje prvih članov leta 1986, potem pa ni bilo več vrnitve.

3. Kaj je vplivalo na to, da si se tudi sam odločil, da boš skavt?

Vsakega mladega fanta ali dekle v puberteti »premetava« in počne takšne ali drugačne stvari. Hvala Bogu me je »vrglo« v pozitivne stvari. Zanimanje za skavte sem videl tudi kot priložnost, da se nekaj organiziranega stori za mlade, saj smo bili takrat omejeni samo na nepovezano delo v mladinskih skupinah po župnijah.

4. Ali bi lahko na kratko, s pomembnejšimi poudarki, opisal svojo skavtsko pot?

Eno izmed najbolj »usodnih« srečanj je bilo z tedanjim načelnikom Slovenskih goriških skavtov Maurom Lebanom. Brez njega enostavno ne bi šlo. Bilo

je nešteto srečanj, nasvetov, napotkov, kako se lotiti tega projekta. Že misel, da ti nekdo stoji ob strani, je včasih lahko pomemben dejavnik za razrešitev problemov.

5. Kaj počneš danes?

Po poklicu sem arhitekt. Končal sem tudi specialistični študij urbanističnega načrtovanja, tako da trenutno opravljam dva poklica in sicer arhitekturnega (načrtovanje/projektiranje objektov, hiš) in urbanističnega (urejanja prostora, izdelava urbanističnih in prostorskih aktov, svetovanje občinam).

6. Kako je skavtsko gibanje vplivalo na tvojo življenjsko pot?

Ni samo vplivalo, ampak pustilo pečat v nadaljni življenjski poti. Z veseljem se spominjam prav vseh dogodkov, ki so se zgodili. Tudi žena Katarina – Plemenita puma je skavtinja, tako da sem od skavtstva takorekoč dobil vse – najlepše.

Peter, hvala za ta intervju, predvsem pa velika hvala za to kar si naredil za skavtsko gibanje oz. kar mlade v Sloveniji! BP!

**Monika Kovačič,
Pozorni orel,
Nova Gorica 1**

Foto: Fotoarhiv Lovšin

SIR

Konec januarja smo se ustvarjalci »Skavtskega potepa« zbrali v Marijinem domu na Brezovici, kjer smo skupaj preživeli vikend.

Namen vikenda je bil predvsem druženje, spoznavanje med seboj in pa pogled v prihodnost oddaj. Da je oddaja res lahko dobra, ni vse le tisto, kar pripraviš, temveč najvidnejšo vlogo igra tvoj nastop; kako tisto poveš, izpelješ ... V Marijin dom smo v ta namen povabili Damjano Ošlaj, voditeljico z radia Ognjišče, ki nas je v sobotnem dopoldnevu popeljala v svet pravilnega branja, naglaševanja ... Komaj je odšla, je skozi vrata doma pokukala glava Jureta Seška, s katerim smo v popoldanskih urah predvsem delali na dinamičnosti in živahnosti oddaj. Jure nam je zelo pomagal s svojimi izkušnjami, nasveti, ... katere bomo sedaj skušali čim uspešnejše prenesti v naše oddaje.

Foto: Anže Majcen, Dobrosrčni medved, Zagorje 1

Kako poteka vikend, pa je zanimalo tudi načelnika Danila.

Skupaj z njim smo naredili okviren letni načrt in potek oddaj. Ure pred spanjem smo izkoristili za druženje, katere smo popestrili z igrami, smehom, petjem...

Žal se nisem mogel udeležiti vikenda ves čas. Sem pa bil tam v soboto, ko sta nas obiskala voditelja z RO. Dopoldanski del z Damjano mi je bil nekoliko poznan že s tečaja retorike, a kljub temu zelo koristen. Popoldne z Juretom pa je bilo enkratno. Kdor ga je dobro poslušal, je lahko veliko odnesel.

Sicer pa se že pozna pri oddajah, vsaj jaz tako mislim. Tudi zase mislim, da sem od takrat napravil kakšen korak v pozitivno smer.

Drugi del je bilo seveda druženje. Tudi ta vidik je pomemben. Tako se bolje spoznavamo in vidimo drug drugega tudi v malce drugačni luči. Po tem vikendu se mi zdi, da tudi med seboj boljše sodelujemo, seveda vsak po svojih predvsem časovnih zmožnostih. Vsak potem da v oddajo še delček sebe in tako uspemo ustvariti že kar dobro in zanimivo oddajo.

Vesel sem, da sem del te ekipe.

Matjaž PM

VIKEND SKAVTSKEGA
RADIJA

Eno leto Skavtske oddaje je že minilo, zato smo se odločili, da gremo vsi ustvarjalci oddaje na en skupen vikend, da se bolje spoznamo in se tudi kaj novega naučimo. Vsi ti moji cilji, ki sem si jih zadal za ta skupni vikend, so se uresničili.

Prvi večer je minil v znamenju prihodov vseh članov in začetnega ogrevanja. Naslednji dan pa smo zgodaj zjutraj začeli z resnim delom. Najprej je prišla Damjana, ki nas je naučila osnov retorike in pravilnega govorjenja. Po kosilu se nam je pridružil Jure Sešek, s katerim smo se celo popoldne učili prostega govorjenja. Za Juretom je prišel še naš načelnik Danilo, ki nam je dal smernice za nadaljnjo delo Skavtskega potepa. In čisto zvečer, ko so se naši gosti odpravili domov, smo se pravzaprav zavedli, da smo delali cel dan in to brez premora. Dan je bil res naporen, zato pa smo se marsikaj novega naučili.

Ta skupen vikend smo kot ekipa zelo potrebovali, saj nam je dal novega zagona in upam, da se bomo kmalu spet odpravili na ponovne skupne dni.

Matjaž Gerčar, Iznajdljivi kakadu, Vir1

Matjaža pa v naslednjih dneh čaka še nov izziv, skupaj z ostalimi odraslimi skavti že pridno pripravljajo svojo prvo oddajo, ki bo 13. marca (naslednje bodo- še: 12.junij, 11.september in 11.december, ob 18.15 uri). V oddajah bodo skušali kar najbolje predstaviti gibanje odraslih skavtov; kaj delajo, spregovorili bodo o mednarodnih sodelovanjih med skavti, o prihajajočem svetu Zveze in projektih, ki že trkajo na vrata....

Ko je prišla na dan ideja o vikendu, sem najprej malo podvomila, kako naj bi vse skupaj izgledalo, pa ali bo uspelo. A ko sva z Matjažem začela pripravljati, mi je vedno bolj postajalo všeč. Hkrati pa sem takrat začela dobivati pravi občutek, kaj mi oddaja sploh pomeni. In tako je bil vikend le še smetana vsega. A ta "le" ni majhen. Nasveti in pripovedovanje iz lastnih izkušenj Damjane in Jureta so nas obogatili in vsak od nas je delček tega odnesel s seboj. Vikend pa ni bil le delo, temveč tudi druženje.

Z vikenda odhajam za dva koščka bogatejša – polna novih znanj in prijateljstva....

Mojca

Na koncu bi se radi zahvalili našemu sponzorju HABECA, ki nas podpira. Vas, dragi skavti in skavtinje, pa vabimo k poslušanju oddaje: vsak drugi in četrti četrtek v mesecu, ob 18.15 uri, na valovih radia Ognjišče.

Mojca Polc, Športna kresnička, Zagorje 1

SkavtNET naš dom?

Na znanem naslovu www.skavt.net se že šesto leto nahaja slovenski skavtski spletni servis SkavtNET. Ves ta čas se trudi, da bi bili skavtinje in skavti med sabo povezani in obveščeni o dogajanju in novostih. Sedaj pa je postavljen pred nov izziv. Postati želi spletni dom vseh slovenskih skavtinj in skavtov. Še bolje nas želi povezovati, informirati, izobraževati in nas spodbujati, da bomo svoje ideje, znanje in izkušnje vedno pripravljeno deliti z drugimi.

V ekipi SkavtNET smo se že spopadli z novim izzivom. Sprejeli smo novo poslanstvo. Za njegovo uresničitev pa ne bo dovolj zgolj ekipa posameznikov, potrebno bo sodelovanje nas vseh. Vsi vemo, da zidar lahko sezida odlično hišo, ne more pa zagotoviti, da bo ta hiša postala prijeten dom. Za to morajo poskrbeti njeni stanovalci. Tako tudi Ekipa SkavtNET lahko zgradi odlično spletno mesto, ne morem pa poskrbeti, da bo to mesto postalo naš spletni dom. To je tisto, za kar moramo poskrbeti vsi skavti in skavtinje. S tem, da ga pomagamo urejati in dograjevati ter skrbimo, da je vedno živahen, prijeten in poln. V njem moramo graditi skupnost, v kateri bo vsak znal prislunhati drugemu in ne bo le prejemal, ampak tudi dajal. Skupaj ga lahko prepleškamo, opremimo in uredimo, da bo takšen, kakršnega želimo. Zavedati se moramo, da je naš dom vedno poln obiskovalcev, zato moramo poskrbeti, da bo takšen, da ga bomo vedno z veseljem razkazali.

Da bomo vsi zadovoljni ...

Pri Ekipi SkavtNET želimo postopno zgraditi skavtinjam in skavtom čim bolj prijazno spletno mesto. Pri delu z veseljem prislunhemo tvojim željam in potrebam. SkavtNET ponuja obilico možnosti, preko katerih lahko pomagaš graditi skupni spletni dom. Za začetek smo na osnovni strani oblikovali

storitev sooblikuj SkavtNET, preko katere že danes prispevaj svoj del. Prispevaj novico, vpiši dogodek ali novost na vaši spletni strani in tako obdaruj druge z informacijami in idejami. Sodeluj v razpravah na forumu ter razširi svoje in obzorje drugih, predvsem pa nam na naslov ekipa@skavt.net sporoči svoje predloge, kritike, mnenja in ideje in nam pomagaj graditi kar najbolj uporabno spletno mesto.

Kako se širi džungelsko znanje?

Čisto enostavno! Odkar sta Mavgli in Džakala izumila igrico Podarim-dobim, na strani <http://veja-vv.skavt.net>, kjer se nahaja Spletna džungla, poteka izmenjava izkušenj in idej. Na strani lahko podariš ali dobiš igrice, banse, velike igre, pesmi, programe, molitve, povzetke delavnic, obrazce in še in še. Lahko prebereš in dodaš novice in povezave, izpolniš anketo ali sodeluješ na forumu. Kajti iz srečanja v srečanje, od preverbe do preverbe je rasla tvoja zakladnica idej, izkušenj in metodoloških pripomočkov. Zato se pridruži igri, obišči spletno džunglo in se prepričaj, da lahko pomagaš pri njeni širitvi. Slovenska džungla ti bo večno naklonjena ... Vsi obiskovalci spletne džungle ste povabljeni, da aktivno gradite njeno skupnost. Tudi tako boste prispevali svoj del k gradnji skupnosti vseh slovenskih skavtinj in skavtov.

Sooblikuj SkavtNET!

Še vedno pričakuješ? Nehaj pričakovati, raje prični sodelovati in sooblikuj našo skupno spletno prihodnost. Za več obišči <http://www.skavt.net>.

Bodite pripravljeno!

Ekipa SkavtNET

The screenshot shows the website interface with the following elements:

- Navigation:** Vhod, Novice, Moj kotiček, Veja-vv, E-gradivo.
- Main Content:**
  - Spletna džungla:** A section with a wolf illustration and text: "Spletna džungla je domovanje skavtskih voditeljev volčičev in volkujic, ki verjamejo v svobodni pretok idej, izkušenj in ustvarjalne energije. S klikom na zgornje povezave se ti odpre zbirka vsega kar ti pride prav, ko snuješ program za svoje volčiče."
  - Text:** "Na spletnih straneh boš našel še veliko ostalih koristnih podatkov, ki ti bodo pomagali pri vzgojnem delu in krdelu: o tropih, ki se na državni ravni trudijo tudi zate ter o drugih starih volkih in krdelih. S prijavo v spletno džunglo, boš našel pod povezavo Moj kotiček zajeten kupček spletnih uslug, ki ti bodo olajšale stikanje po medmrežju..."
  - Text:** "V Tropu za Spletno džunglo bomo zelo veseli tvojih pripomb, idej, pa seveda datotek, ki nam bodo pomagali narediti spletno džunglo še večjo in še bolj skrivnostno!"
  - Text:** "Pa dober lov!"
- Left Sidebar:**
  - BUZDICE:** Podaj med prijublene, Nastavi kot domačo stran, Piši spletnemu mostru (12:07:33 AM).
  - DŽUNGLA TI BO ZBERAJ NAKLONJENA:** Ana Justinek, Elena Bogatec, Simona Jeretina, Anžej Majcen, Urša Kosmač.
  - PODARIM - DOBIM:** Skupaj datotek: 72, Kategorij: 22, Pretočitev: 497.
  - Sveže:**
    - 1: [kv zvezek.zip](#) [Zadetekov: 0]
    - 2: [srk za03.zip](#) [Zadetekov: 5]
    - 3: [lov tetam.zip](#) [Zadetekov: 1]
  - NAJNOVIJ OBISKAVANE:** K 1: Vrsta: Metla?
- Right Sidebar:**
  - ANKETA:** "Od otvoritve Spletne džungle so obiskovalci prenesli 407 datotek, prispevali pa le 3. Kje so vzroki?"
    - obiskovalci so v glavnem začetniki
    - strah jih je pred izpostavitvijo kritiki
    - svoje igrice, pesmi, programe ipd. imajo v glavi
    - ne vedo, da lahko pošljejo
    - nimajo časa
    - drugo (vpiši v komentar)

[Glasuj!]

Rezultati ankete

glasov: 12
komentarjev: 0
  - KOLENDAR:** Danes se nič ne dogaja. Marec 2003.

4. skavtski košarkarski turnir Berkmandlc je super uspel!

Že četrto leto zapored se je v idrijski Modri dvorani odvijal skavtski košarkarski turnir Berkmandlc, ki je letos potekal v soboto, 1. februarja.

Na tekmovanje se je prijavilo šestnajst fantovskih in dvanajst dekliških ekip. Prišli so z vseh koncev Slovenije, pa tudi iz zamejstva. Tako so se v Idriji zbrali skavti iz stegov Vrhnike, Ljubljane, Nove Gorice, Slovenske Bistrice, Cerknega, Zagorja, Brezovice, Škofje Loke, Maribora, Ajdovščine-Šturij, Breznice, Trsta ter Idrije. No, malce krajšo pot kakor skavti iz Trsta pa sta imeli edini taborniški ekipi, ekipi iz RKJ Spodnja Idrija.

Začelo se je ob sedmi uri, ko so se začele zbirati prve ekipe (naš steg se je tam pojavil že malce prej). Ob osmih se je začela otvoritev turnirja, kmalu zatem pa so bili na parketu Modre dvorane na sporedu že prvi dvoboji. Najprej so se v tekmovanju pomerili fantje, ki so igrali v štirih skupinah. Navdušeni navijači Vrhnike so že takoj pokazali, da jim v navijanju nihče ne bo kos. Seveda pa so se tudi ostali stegi izvrstno odrezali v spodbujanju svojih tekmovalcev ... toda navijanje Vrhnike se je očitno obrestovalo, saj se je njihova ekipa fantov prebila v polfinale, skupaj še s tremi ekipami. Tako so se v polfinalu pomerile ekipe Trsta, Ljubljane, Cerknega in Vrhnike. Ljubljančani in Vrhnčanini so bili boljši od cerkljanskih in tržaških skavtov, tako da so se v finalu pomerili med sabo. Vrhnčanini so tudi v finalu odlično opravili svojo nalogo

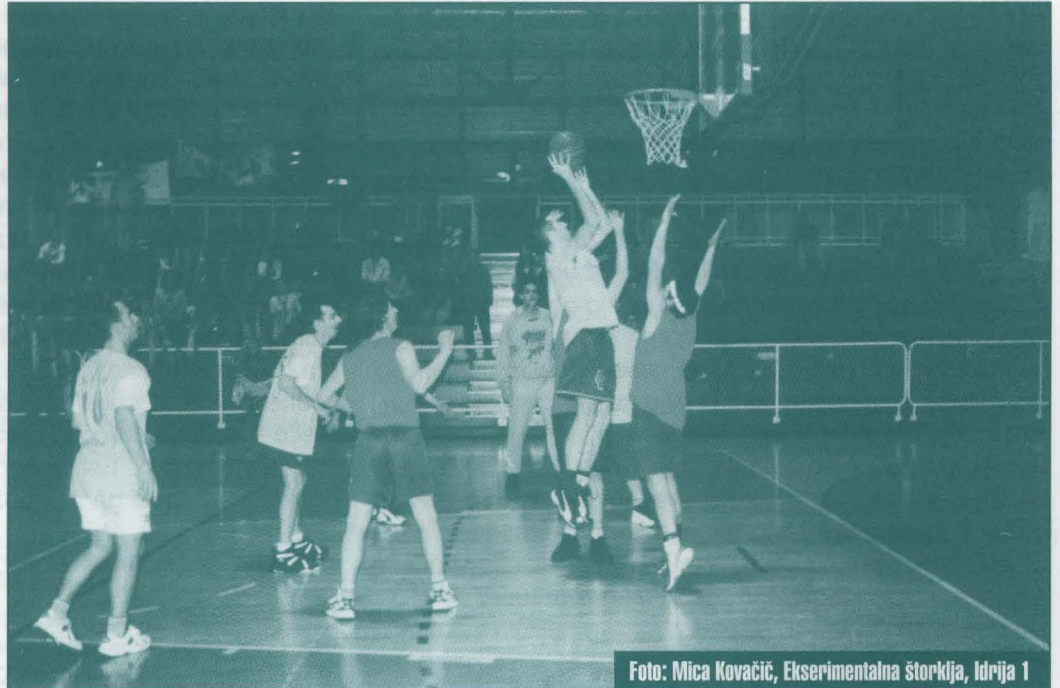

Foto: Mica Kovačič, Eksperimentalna športkija, Idrija 1

in premagali Ljubljančane za deset točk razlike. Med vsem dogajanjem pa so za razvedrilo poskrbele s svojimi plesnimi točkami plesalke iz Komende. Seveda ni manjkala nagradna igra. Vprašanja so bila dokaj preprosta. Vsak je lahko dobil listek z vprašanjem, nanj (pravilno, seveda) odgovoril, napisal, kdo je in od kod prihaja, ter listek preprosto oddal v za to pripravljeno škatlo. Nagrade so bile res lepe ... tako da se je splačalo :) Dekleta pa so se v svojem znanju igranja košarke pomerila zgodaj popoldne. Razdeljena so bila v tri skupine, igrala pa so, za razliko od fantov, dvakrat po sedem in ne deset minut ter samo na en koš. Tukaj pa so se v navijanju najbolje izkazali navijači iz Slovenske Bistrice. Skavtinje iz Slovenske Bistrice so se v finalu pomerile s tabornicami iz RKJ Spodnja Idrija. Lanskoletnim zmagovalkam je letos pripadlo drugo mesto, Bistričanke so jih

premagale za točko razlike. Popoldne so se nam predstavile tudi maskote ekip, ki so med tekmami spodbujale svoje ekipe. Nekatere maskote so žal že pred predstavitvijo zapustile turnir (Brezovica), kljub temu pa se jih je predstavila kar pisana paleta. Tako smo lahko slišali, kaj kakšna maskota predstavlja, še enkrat pa smo si lahko ogledali vse lepo izdelane drese ekip, ki so ekipam lahko prinesli še nekaj točk za skupno uvrstitev. Za nas idrijske skavte je bil zagotovo eden najlepših dogodkov metanje trojk, saj smo imeli na potezi kar dva izvrstna borca. Za metanje trojk se je prijavilo triintrideset tekmovalcev, največ dva iz vsake ekipe. Na voljo so imeli petinštirideset sekund in petnajst poskusov metanja na koš. Najbolje se je odrezal Matej Likar, drugo mesto je zasedel Tomaž Makuc (oba iz Stega sončnih rudnikov, Idrija 1), tretje mesto pa si je pridobil Zlatko Cimerman iz RKJ

Spodnja Idrija. Seveda pa prava košarkarska tekma nikoli ni brez komentatorja. Obiskovalci so se tako lahko pomerili tudi v tem, kdo je najboljši v komentiranju tekme. (Kogar ni bilo na Berkmandlcu, naj mu samo povem, da je bilo zelo zabavno.) Razglasitev najboljših je zagotovo presenetila marsikoga. V skupnem seštevku točk (uvrstitev fantovske in dekliške ekipe, uspeh pri tekmovanju v metanju trojk, izvirnost maskote in dresov) je Steg sončnih rudnikov zasedel prvo mesto, tako da je prehodni pokal Berkmandlca ostal doma v Idriji. Do drugega leta, ko se bomo zopet srečali na Berkmandlcu, pa si lahko ogledate tudi slike ter podrobnejše rezultate na Berkmandlcovi strani: berkmandlc.skavt.net

Ančka Gantar,
Zabavna športkija,
Idrija 1

Pa se ozrimo še za nekaj mesecev nazaj, ko nam ni bilo še tako vroče, kot danes!

Utrinek s skavtskega božično-novoletnega praznovanja s starši

V praznično okrašena in po cimetu dišeča skavtska stanovanja so neke noči poletela vabila na božično-novoletno praznovanje skavtskih družin čete in klana. Veliko družin iz črenšovske župnije si je v tej praznični naglici vzelo čas (ki si ga je danes tako težko vzeti!), da umiri korak, pozabi na neštete obiske, na mamljiva darila in na dobrote, ki v času praznikov tako prijetno dišijo. Vzeli smo si čas za prijetno praznično druženje v župnijskem domu svete družine Črenšovcih. Srečanje smo začeli z božično pesmijo ob jasicah v farni cerkvi, nadaljevali pa v dvorani našega župnijskega doma. Staršem smo predstavili naše delo v letošnjem skavtskem letu in zaupali tudi cilje za prihodnost ter s tem zaključili resnejši del večera. Skavtske družine so se nato preizkusile v improvizaciji božičnih pravljic, ki so sprožile val smeha, in v karaokah božičnih pesmi, ki so bile tokrat zapete skoraj neslišno. Starši so na velik plakat napisali novoletne želje svojim otrokom, otroci pa staršem. Obiskal nas je tudi sam

Ježušček, ki se je za skavte črenšovske skavtske skupine še enkrat rodil in pod jelko pustil majhna presenečenja v srebrnih škatlah. Večer smo zaključili s pojedino na skavtski način – s kruhom z viki-kremo ali pašteto ali margarino v rokah in ob prijetnem kramljanju o navdušenju nad družinskim večerom, o vtisih, o otroški razigranosti in resnobnosti popotnikov in popotnic, o skavtih nasploh, o voditeljih, ki smo prisluškovali, in nenazadnje o prazniku svete družine, ki smo ga praznovali dan prej. Domov smo ponesli sleherni trenutek ustvarjanja prazničnih spominov, radost in nasmeh na obrazu, voditelji pa še veselje nad uspelim večerom in dvakratno srečo – osebno srečo in srečo zaradi sreče naših skavtov in njihovih družin. Tisti večer smo bili ustvarjalci pravega božiča. Božiča, ki ga zna doživeti samo srce ...

Tina Horvat, Krasna koala, Črenšovci 1

Ostržkova deželca

»Peter, kaj boš delal med počitnicami?« vpraša Matej.
 »Ne vem, sploh ne vem, kam naj se dam.«
 »Jaz grem pa na zimovanje s skavti,« veselo reče Monika.

Volčiči stega Zagorje 1 so se na začetku počitnic odpravili na Homec, kjer so se skupaj z voditelji podali v svet Ostržka. Ostržek je bil naša glavna tema; pogovarjali smo se o njem, si naredili čisto pravega Ostržka iz lesa, poskusili Ostržkov nos. Žan: »Pa na nočnem sankanju smo bili!«
 Neža: »Meni so bili najbolj všeč večeri.«
 Bernard: »Meni tudi ...skupaj z voditelji smo pripravili večere; peli smo, se šli razne igrice, vedno pa smo bili nasmejani ...«
 Moniki in Žanu pa bo ostala v spominu skala posveta, postala sta namreč člana Krdela igrivih gozdnih živali.

»Jaz bi tudi skavt bil!« je dodal Peter.

Mojca Polc, Športna kresnička, Zagorje 1

Foto: Anže Majcen, Dobrosrčni medved, Zagorje 1

Nočni zimski pohod na Blegoš

Enajst se nas je zbralo v Škofji Loki. V petek 14. februarja ob petih popoldne. »Luč« na nebu je bila že prižgana. Počakali smo še 15 minut na morebitne zamudnike in se zapeljali do vasice Lenart nad Lušo v Selški dolini. Do Rovta ni šlo zaradi snežene ceste, tako da smo morali prehoditi skoraj tri kilometre do izhodišča.

Enajst nas je zamenjalo udobje tople dnevne sobe za hojo po zasneženih poteh od Starega vrha mimo Mladega vrha in Koprivnika na vrh Blegoša in nazaj. Križ za začetek in nekaj »duhovnega« za spodbudo: »Bojevnik luči ... ne sedi v udobju svojega šotora in opazuje kaj se dogaja po svetu; vsak izziv sprejme kot priložnost za preoblikovanje samega sebe.« Ura je šest zvečer.

Enajst nas je odšlo v mrzel zimski večer na dolgo pot. »Luč« nas je spremljala in nam srebrila pot. Včasih smo hodili v senci, včasih so bile srebrne samo smreke nad nami. Pot do Koprivnika ni bila naporna. Poteptali so jo za smučarsko-tekaške navdušence. Od tam naprej smo gazili okoli 30 cm. Sneg je bil lahek. Veselo se pogovarjamo, napora še ni čutiti. »Ali bi kdo jedel?« vprašam. Vsi so strašno fini, meni pa kruli po želodcu. Nekako na silo ustavim kolono in odprem nahrbtnik. Kar stoje smo pojedli vsak en sendvič in popili topel čaj. Sedeti se ne da. Je enostavno preveč mraz. Ura je osem. V daljavi smo prvič zagledali Blegoš.

Enajst se nas je začelo vzpenjati od Črnega Kala proti vrhu. Pot se je vila po južnem pobočju Blegoša. Ko smo zavili s stare vojaške ceste, se je pot postavila precej pokonci. Po robovih je začelo pihati. Kar pošten severni veter. »Luč« in zvezde so srebrile zaključno golo vrhno kopo.

Na vrhu smo se stisnili v gručo. Na Blegošu vedno piha. Ura je deset. Razgled: Julijci s Triglavom, veriga Karavank, tudi Kamniške, pa odsev Ljubljane v daljavi. Kratek, nekajsekundni oddih, blisk fleša in spust po snežnem kanalu do koč. Pri koči smo dali spet nekaj v usta. Kar stoje seveda. Mraz. Kape so nam zmrzovale na glavi. Verjetno okoli minus 10. Prižgali smo baklo, ki je takoj ugasnila v vetru.

Enajst nas je zagazilo »do riti«, ko smo se spustili od koč na severno stran. Napihan sneg. Samo nekaj sto metrov na srečo. Potem pa vse do ceste menjava: skoraj brez snega, sneg, brez snega, sneg, ... Po severni strani se vrnemo na Črni Kal. Vsak v svoje misli ujeti premišljujemo o ... kaj jaz vem čem. Jaz sem mislil na nekaj let nazaj, ko sem ob podobni uri gazil do kolen isto pot s hčerama. Pot nazaj se ni vlekla. Prav hitro je minila. Nekateri imajo ogromno moči in divjajo zadnje kilometre proti vasi Rovt. Bravo. Nekateri se kar po riti spustijo po strmem bregu proti prvi hiši v Rovtu. Otroško veselje v nas. Bravo.

Enajst nas je prišlo po ledeni cesti nazaj do avtomobilov. Nekaj jih je padlo na ledu tik pred koncem, pa ni bilo nič hudega. Saj si pomagamo med seboj. Vsi smo celi, nekoliko utrujeni, veseli, da smo premagali dolgo, naporno pot. Ura je ena in dvajset minut. Krog. Zahvalna molitev. Nekaj misli v slovo.

»Bojevnik luči nima 'gotovosti', ampak pot po kateri hodi in na katero se skuša s časom navaditi...«

Enajst odraslih skavtov. Na prav vsakega sem ponosen: Darija, Mihaela, Damijan, (Cerkno), Nevenka, Mihaela, Drago (Logatec), Andrej, Slavko (Jesenice), Milan, Peter (Ljubljana-Štepanja vas).

Aleš Čerin, Vzdržljivi medved, Lj.Štepanja vas

Jeseniške Grče na Vršič! 8. in 9. februar 2003

Grče smo jeseniška bratovščina, ki se rada potepa naokoli. Letos smo si za zimski cilj izbrali naš najvišji gorski prelaz, ki je bil na srečo še neprevozen in smo se tako izognili »tečnim« avtomobilistom, ki si zimske lepote hodijo ogledovat brez prevelikih naporov.

V soboto, 8. februarja, na sam kulturni praznik, smo se, primerno oblečeni, s polnimi nahrbtniki dobrot in veselo nastrojeni, izpred Erike zagrizli v mrzlo zimsko jutro.

Pogled smo upirali proti prelazu, ki je bil očem še skrit, vendar v mislih jasno dosegljiv.

Devetnajst junakov v koloni (tudi nekaj naših otrok je bilo z nami) smo si delili nasvete za lažjo hojo, spodbujali smo drug drugega in hoja nam je hitro minevala. V štirih urah, kolikor je trajal naš vzpon, smo se o marsičem pogovorili, napolnili gozdove s smehom in vriski in tudi nekoliko spraznili nahrbtnike, ko smo se pri Koči na Gozdu prvič ustavili. Ker počitek v zimskem času človekovo telo ohladi, smo se pred nadaljevanjem pogreli z igrico kdo se boji črnega moža, na veliko veselje otrok, ki so bili deležni

»divjanja« odraslih.

Od tam naprej pa je bil naš trud nagrajen s prekrasnimi razgledi na pobočja Prisanka in Ajdovske deklice na eni ter Mojstrovke in Mavrince na drugi strani. Pod jasnim modrim nebom smo končno zagledali dobro znano podobo Erjavčeve koč, kjer so nas že pričakovali, saj smo nameravali v njej prenočiti, ker nas je čakal še nočni program.

Utrujeni, žejni, a zadovoljni smo posedli za mize, odprli nahrbtnike, naročili »nekaj toplega« in napolnili kmečko peč s premočenimi oblačili ter uživali v prijetnem domačem okolju.

Ko je noč zagrnila vso zimsko lepoto in je medlo svetlobo dajala le zasnežena pokrajina, smo se pomešali med nežne snežinke in se igrali »lučkanje«. Otroci so bili bolj spretni v skrivanju po zasneženi pokrajini, motanju in izkopavanju iz kupov mehkega snega, a zabava je bila vsem prijetna.

Večerja in večerna molitev sta nas umirili, prijetna toplota pa nam je na ustnice ob zvokih kitare privabila pesem.

Teža dneva je otroke utrudila in v sobi so se predali svojim doživetjem in sanjam. Odrasli pa smo večer nadaljevali v pogovoru, izmenjavi izkušenj, vtisov in predlogov za še boljše delovanje naše bratovščine. V poznih urah smo se odpravili na skupna ležišča in prebedeli ali prespali noč ob bolj ali manj prijetnih melodijah spečih prijateljev.

V lepem novem jutru smo se, po jutranji molitvi in obilnem zajtrku, povzpeli še na vrh prelaza in občudovali zimsko lepoto, se »dričali« po snegu in se veliko pogovarjali.

Vsega lepega je prekmalu konec, tako smo tudi mi morali zapustiti Vršič in se podati v dolino. Že kar malo utrujeni smo odmrznili parkirane avtomobile pri Eriki in se lagodno odpeljali do farne cerkve sv. Lenarta na Jesenicah, kjer smo pri sv. maši zaključili aktivni vikend.

Še bomo kam šli, saj doživetja v naravi krepijo duha in telo, utrjujejo prijateljstva in vlivajo novih moči za vsakdanje poti.

Grče z Jesenic

PUST(NORO)VANJE TRIGLAVSKEGA STEGA

Če res drži rek Da bo debela repa in korenje, mora biti na pustni večer norenje, potem bomo letos skavti zapriseženi vegetarijanci. Že sedmo leto zapored smo skavti Triglavskega stega v kulturnem domu v Naklem organizirali tradicionalni pustni ples, kamor smo povabili vse tiste, ki so bili željni veselega pustovanja v krogu skavtov. V bogato okrašeni dvorani nas je najprej razgrela uspešna kranjska skupina Princeps, zaradi katere nam je pod maskami postalo pošteno vroče. S premiernim nastopom je vsem maškaram dvignila temperaturo še velika plesna skupina malih kranjskih skavtov Zajčki ter tri popotnice, ki slišijo na ime Hula. Sledil je izbor najboljših maske in tokrat je pokal pristal v rokah izvirne beneške maske. Bilo je pravo razgreto, poskočno, veselo pustnorovanje. Za vse nejeverne Tomaže – slike povejo več ☺. Ogledate si jih lahko na foto straneh.

Goran Sedlovski, Zviti orel, Kranj 1

STEGI.....STEGI!!!!!!

„Skavtski radio se odpravlja na čisto pravi potep“

Bi radi, da se oglasi tudi pri vas?

K sodelovanju ste vabljeni vsi stegi.

S terenskimi oddajami se bomo selili iz stega v steg ter tako širši javnosti in pa ostalim stegom skupaj z vami poročali, kaj vse se dogaja v vaših stegih, katere aktivnosti in prireditve pripravljate, omenili bomo kako zanimivosti z vaših taborov, zimovanj, dodali pa bomo tudi kakšno splošno značilnost stega ...

Vaša naloga je le, da na naslov: radio@skavt.net

ali tel.številkó 041/ 959-961 sporočite vašo

pripravljenost, da bi sodelovali v oddaji.

Prav tako lahko na tem naslovu in tel. številki dobite vse dodatne informacije.

Uredništvo Skavtskega potepa

SIR

Novosti ne vsebuje le sama oddaja, ampak se je spremenila tudi njena zunanja podoba. Želiš imeti prav takšno majico kot sodelujoči pri oddaji? Potem hitro piše: radio@skavt.net ali zavrti tel. številko 041/ 959-961.

OPRAVIČILO!

V prejšnji številki Skavtiča ste gotovo opazili na straneh volčičev tiste lepe zvezdice, ptičke, stopinje... itd. Avtor teh risbic je **Klemen Korenjak** iz Kranja. Žal smo ga v prejšnji številki pozabili navesti kot avtorja in se mu zaradi te napake iskreno opravičujemo.

Uredništvo Skavtiča

OPRAVIČILO!

V prejšnji številki nam je tiskarski škrat pri članku Spletna stran stega Komenda 1 pojedel nekaj besedila. Ker je imel gripo, ga je nedolgo nazaj izbruhal. Glasi se takole: <http://komenda1.skavt.net>. Povedal nam je tudi, da se iskreno opravičuje avtorju tega članka, **Borutu Resniku**, ostale pa naproša, da si ogledate spletno stran komendskih skavtov in ga tako vsaj malo operete krivde, ki jo je povzročil.

Uredništvo Skavtiča

SEZNAM KRATIC

Predvsem mlajši skavti pogosto ne veste, kaj pomenijo kratice, ki se občasno pojavijo v kakšnem izmed člankov. Da jih boste razumeli in tako lažje brali, sem vam pripravila tabelo z razlago kratic. Če se bo pojavila še kakšna kratica, ki je ne boste razumeli, pa bi radi vedeli, kaj pomeni, mi pišite na naslov: darja.stele@skavt.net ali me pokličite na GSM: 031/632-015. Z veseljem vam bom pomagala rešiti vaš problem.

ZSKSS	Združenje slovenskih katoliških skavtov in skavtinj
ZTS	Zveza tabornikov Slovenije
WAGGGS	Svetovno združenje skavtinj
WOSM	Svetovna organizacija skavtskega gibanja
ZBOKSS	Zveza bratovščin odraslih katoliških skavtinj in skavtov
BOKSS	Bratovščina odraslih katoliških skavtinj in skavtov
MEDO	Mednarodni odnosi
SKVO	Skupnost voditeljev in voditeljic
GDA	Generalni duhovni asistent
RDA	Regijski duhovni asistent
DA	Duhovni asistent
IO	Izvršni odbor
TŠ	Taborna šola
POPR	Poverjeništvo za program
PUV	Poverjeništvo za usposabljanje voditeljev
VV	Volčiči in volkuljice
IV	Izvidniki in vodnice
PP	Popotniki in popotnice

Darja Stele, Vsestranska sova, Komenda 1

BOLJE POČIT OD SMEHA KOT PA OD MAKARONOV!

Dijak piše pismo iz internata:

Dragi starši!

Že dolgo nimam nobenih novic od doma. Prosim, pošljite mi 20 tisočakov, da bom vedel, da vam gre dobro.

- Mama, zakaj oči nima las?
- Ker veliko razmišlja.
- Zakaj jih imaš pa ti toliko?
- Tiho bodi in jej.

Mama pripelje hčerko k zdravniku logopedu.

-Ali vaša hči vedno jeclja?, vpraša zdravnik.

-Ne, samo takrat, ko hoče kaj povedati.

GORENJSKI PREDRAČUN

Neki gorenjski kmet je kupil nov WW Passat. Pri tem so ga še posebej razjezila številna doplačila za različno dodatno opremo, ki so seveda dokaj podražila željeni avto.

Ne dolgo zatem pa si je zaželel član nadzornega odbora firme Porsche, ki si je na podeželju zgradil novo kmetijo, kupiti kravo. Seveda se je spomnil na kmeta in ga poklical ter se pozanimal za nakup krave.

Kmet mu je z veseljem napisal sledeči predračun :

- GORENJSKA KRAVA - predračun
- Doplačilo za dvobarvno izvedbo (črno/bela): 150 EURO
- Prevlaka iz govejega usnja: 100 EURO
- Rezervoar za mleko - letno/zimska izvedba: 50 EURO
- Odočne pipe: 15 EURO/kom = 60 EURO
- Odbijača - goveja rozevina: 20 EURO/kom = 40 EURO
- Polavtomatski odganjalec muh: 30 EURO
- Naprava za gnojenje - BIO izvedba: 60 EURO

- Parklji - večnamenska izvedba: 25 EURO/kom = 100 EURO
- Dvokrožni zavorni sistem (sprednje in zadnje noge): 400 EURO
- Večtonska signalna naprava: 140 EURO
- Halogenska očesa z avtomatskimi pokrovi: 150 EURO
- Izgorevalni agregat s 4-komorami in samodejnim prilagajanjem na različne vrste goriv ter z integriranim izpušnim sistemom: 1.250 EURO
- KOMPLETNA KRAVA v zahtevani izvedbi: 4.930 EURO - 20 %DDV
- CENA SKUPAJ 5.916 EURO
- Prevoz: Ni vključen v ceni.
- Dobava: Možna TAKOJ.
- AKCIJA: Če jo naročite še danes, dobite za isto ceno še poln rezervoar mleka!

Maja Bertoncelj, Eko vidra, Domžale 1

Pa še zadnja novička...

Kvaj dej - preverba

Spomini, ki jih je rodil poletni tabor gorenjskih čet, so imeli več kot dovolj časa, da se razporedijo po sivih celicah izkušenih voditeljev in začinjijo s kritično preudarnostjo le-teh. Skrajni čas je torej bil, da se najde skupina samopoklicanih in organizira skupno preverbo Kvajdeja 2002.

Zidovi prijetne hišice v vasi Davča tako od sobote, 22. marca, in referendumske nedelje, 23. marca 2003, hranijo še eno doživetje več. Diasi so nas za nekaj trenutkov ponovno ponесли med otroški vrvež na taborni prostor, konstruktivna debata o pozitivnih in negativnih straneh same priprave in izvedbe tabora pa je prinesla marsikatero pametno idejo, ki bo v pomoč zanamcem na Kvajdeju 2007, če bodo seveda pripravljene nadaljevati tradicijo. Nikakor pa ne gre zanemariti zasluženega praznovanja, ki se je spremenilo v prijetno sproščeno druženje, igro, pesem, ples, poglobljanje prijateljskih vezi, na svoj račun pa so pogosto prišli tudi naši želodčki.

Kvajdej 2002 je za nami, preverba 2003 tudi, naš skavtski duh

Foto: Florjan Svetina, Vztrajni delfin, Breznica 1

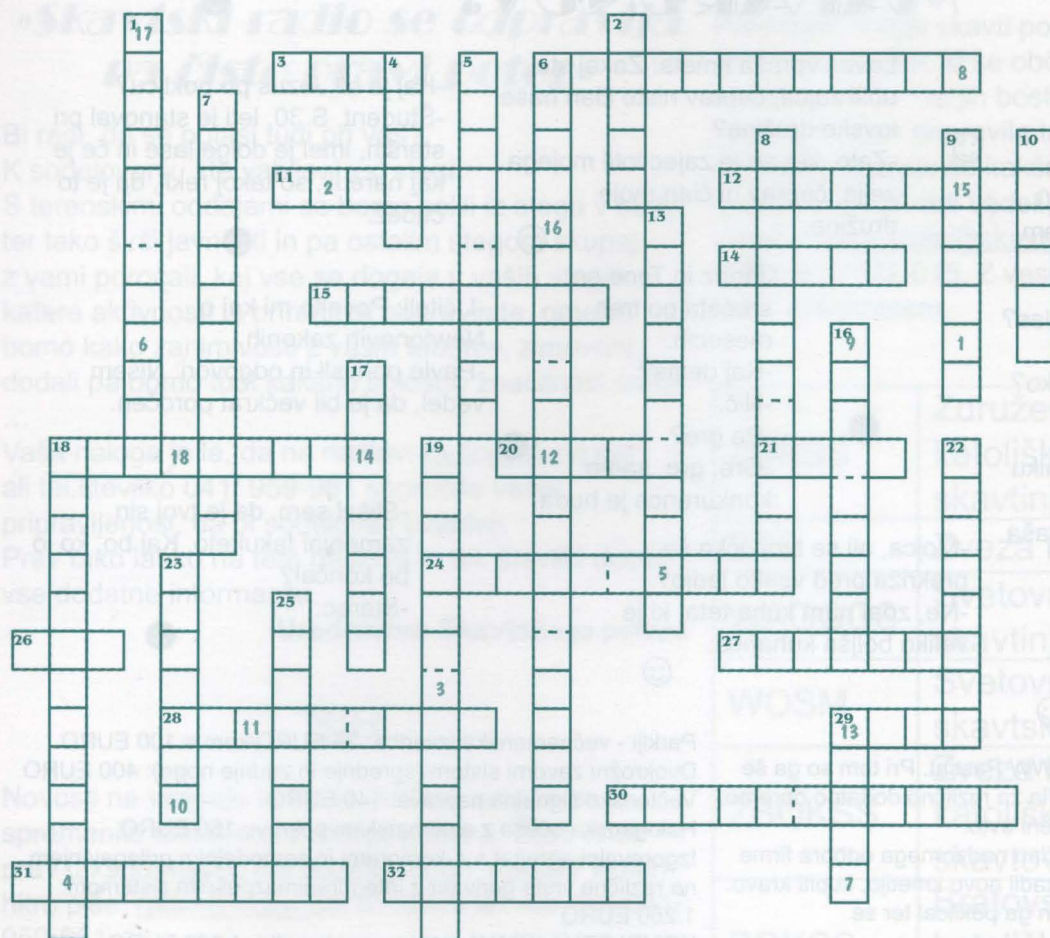
pa stremi naprej ... do preverbe po preverbi ... do Kvajdeja 2007 ... in še naprej.

Damjana Kern, Prebrisana čebela, Komenda 1

NAGRADNA KRIŽANKA

Drage skavtinja in skavti! Pred vami je en velik izziv, ki se imenuje KRIŽANKA. Na vašo srečo to ni samo navadna križanka, ampak je potrebno poudariti, da je NAGRADNA križanka. Nagrade pa so:

1. nagrada: skavtska posoda iz teflona

2. nagrada: čutara + termo obloga

3. nagrada: čutara

Zelo rada bi vam povedala kdo je sponzor teh nagrad, pa mi le ta ne dovoli.

Da bi zadeli eno od nagrad morate narediti sledeče:

- dobro prebrati Skavtiča
- pravilno rešiti križanko
- pravilno geslo poslati na naslov: ZSKSS, Metelkova 1, 1000 Ljubljana (za Skavtiča)

- imeti srečo pri žrebu

Sedaj pa le pogumno svinčnike v roke!

Tomaž Kurmanšek, Navihani žrebiček, Vir 1

Darja Stele, Vsestranska sova, Komenda 1

Navpično

- 1 Kdo je prejel srebrni znak ZSKSS?
- 2 V katerem kraju sta romarja iz Francije dobila prenočišče pod milim nebom?
- 4 Kateri je najvišji vrh na Portugalskem?
- 5 Kdo je poverjenica za usposabljanje voditeljev?
- 6 Katera je nova ponudba Skavtarnice?
- 7 Katero igro so se šli volčiči in volkuljice v Dednem Dolu?
- 8 Katero igrico sta izumila Mavgi in Džakala?
- 9 Lepote katerega planeta je četa Murinega rokava odkrivala na svojem zimovanju (na izzivu)?
- 10 Katera je 179-ta beseda v članku poklicani k varovanju narave?
- 13 V kateri pesmi je omenjeno sonce?
- 16 Kdo je ustvarjalce Radijskega potepa učil o živahnosti in dinamičnosti oddaj?
- 17 Kako je ime ženi od Petra Lovšina?
- 18 Koliko je bilo vseh ekip na

Berkmandelcu?

- 19 Kdo je avtor pesmi »Od železne ceste«?
- 22 Kako v portugalščini napišemo hvala?
- 23 Iz katerega kraja oz. stega so bile plesalke na Berkmandelcu?
- 25 Kdo je Skavtičev poštar?
- 29 Katero knjigo je сосед kapucinov podaril Petru Lovšinu?

Vodoravno

- 3 Koliko let je imela najmlajša udeleženka Zimskega tabora »Grč«?
- 6 Katero besedo je g. Milan Guden poudaril v duhovni misli?
- 11 V čigav svet so se podali volčiči in volkuljice iz Zagorja 1, ko so bili na Homcu?
- 12 Na katero planino so se odpravili Drzni skoviki na svojem zimovanju?
- 14 Kaj so prižgali odrasli skavti pri koči (pohod na Blegoš)?
- 15 Kako je Mija Klančar poimenovala

skavte iz sosednjih držav?

- 18 Koliko klanovcev sestavlja klan KLIN KLAN JEKLEN?
- 20 Kateri zaporedoma je bil letos pustni ples v Naklem?
- 21 Koliko skavtov iz krdela Pogumnih volkov je dalo svoje izjave o zimovanju?
- 24 Kakšno je najboljšo zdravilo proti nespečnosti po mnenju Mitja Bertonclja?
- 26 Ime avtorice, ki je v članku uporabila besedo »trkalikanje«?
- 28 Katera igra je bila najbolj všeč Blažu Valenčiču na njihovem zimovanju?
- 29 Kako krajše napišemo skupnost voditeljev?
- 27 Kako se imenuje klan iz stega Lj.3?
- 30 Kako se po novem imenuje Lojze Grozde?
- 31 Katerega meseca so se Grče iz Jesenic podale na Vršič?
- 32 Kje je potekal 35. tradicionalni Evropski forum odraslih skavtov(kraj)?

Rešitev:

1	2	3	4	5	6
---	---	---	---	---	---

7	8
---	---

9	10
---	----

11	12	13	14	15	16	17	18
----	----	----	----	----	----	----	----

Državno srečanje

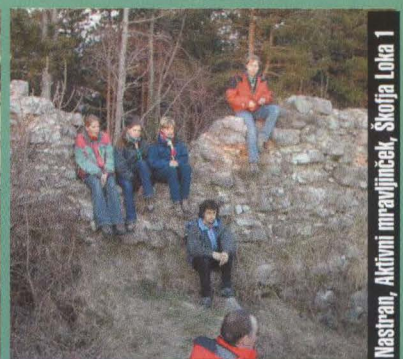

Foto: Žiga Nastran, Aktivni invarijantek, Škofja Loka 1

Državno srečanje

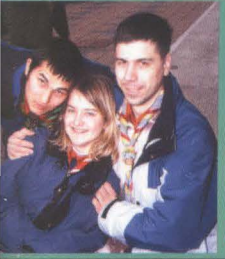

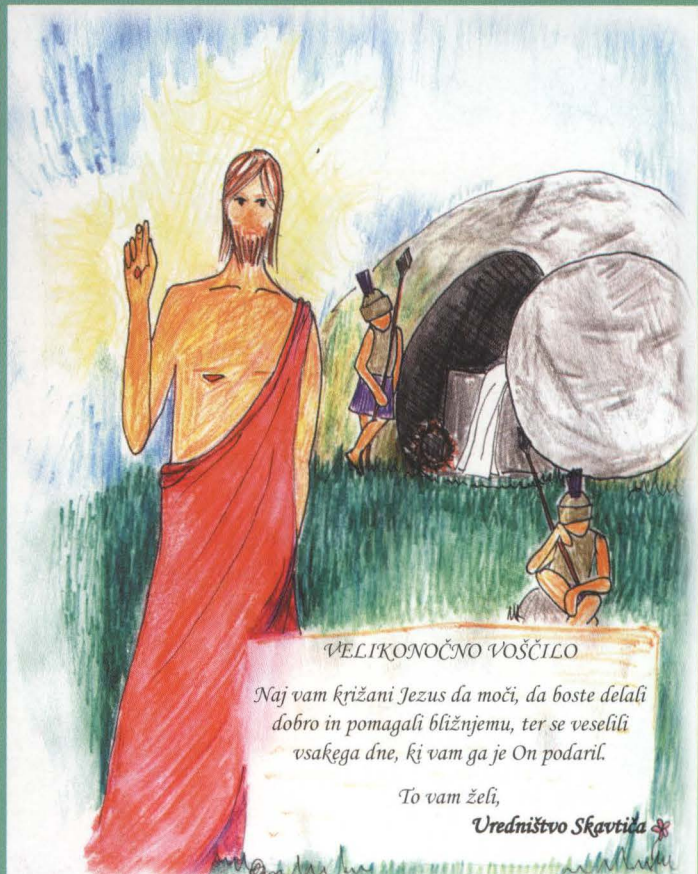
Foto: Tomaz Kurmansek, Navihani Zrebiček, Vrj 1

Državno srečanje

Foto: Simon Mlekuž, Bistri medved, Bovec 1

VELIKONOČNO VOŠČILO
Naj vam križani Jezus da moči, da boste delali dobro in pomagali bližnjemu, ter se veselili vsakega dne, ki vam ga je On podaril.
To vam želi,
Uredništvo Skavtita ✘

Bloška idila

**Sežem v žep,
vzamem v roke,
se obrnem,
uprem na boke,
pazljivo ravnam
je bil na obroke
in zimska idila
pričara nam Bloke.**

**Na poti v Metulje
se četica ustavi
sonce, hud mraz,
še burja pozdravi,
pripelje prah sneženi
celo na vidik,
se zlije po cesti
k'tekoči dušik.**

**Pomerim, približam,
rečem glej ptička,
v kuhinji topli
že čaka potička,
potem pa pritisnem,
da bo za spomin
skavtom Medvedom
z ljubljanskih Fužin.**

